เมื่อโลกของคุณ

เปลี่ยนไป

ฉบับพิเศษ

เมื่อโลกของคุณ
เปลี่ยนไป

เสริมสร้างจิตวิญญาณ
ในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอน

ฉบับพิเศษ

สารบัญ

เกิดอะไรขึ้นตอนนี้

วันที่ 1 ช่วยฉันด้วย!

วันที่ 2 รู้สึกอ่อนแอเปราะบาง

วันที่ 3 ไม่เอาแล้ว!

วันที่ 4 พระเจ้ากำลังลงโทษพวกเราอยู่หรือเปล่า

วันที่ 5 น้ำตาไม่หยุดไหล

วันที่ 6 ใครที่เข้าใจ

วันที่ 7 พระเจ้าทรงดีจริงๆ หรือ

วันที่ 8 เสียใจเพียงลำพัง

วันที่ 9 ความมั่นคงในความโกลาหล

วันที่ 10 โหยหาการรวมกลุ่มกัน

วันที่ 11 ความโกรธ

วันที่ 12 ไม่มีสายสัมพันธ์กับพระเจ้า?

วันที่ 13 แยกออกจากกันมิได้!

วันที่ 14 กล้าหวัง!

วันที่ 15 รู้สึกติดกับ

วันที่ 16 รับประกัน-ความไม่แน่นอน

วันที่ 17 เบิกบานขึ้น

วันที่ 18 ไม่ใช่คนเดิม

วันที่ 19 มองหาความชื่นชมยินดี

วันที่ 20 ก้าวต่อไป

วันที่ 21 ความรู้สึกพึงพอใจ

วันที่ 22 รักด้วยใจเอื้อเฟื้อ

วันที่ 23 แบ่งปันคำปลอบโยน

วันที่ 24 ของขวัญแห่งการช่วยเหลือ

วันที่ 25 รักซึ่งกันและกัน

วันที่ 26 เลือกให้อภัย

วันที่ 27 ชีวิตที่บริบูรณ์

วันที่ 28 ความหวังที่หวนคืน

วันที่ 29 ชีวิตที่มีความสุข

วันที่ 30 กำลังสำหรับวันพรุ่งนี้

สิ้นสุดการแพร่กระจาย เมื่อโลกของคุณเปลี่ยนไป ฉบับพิเศษ COVID-19

เกิดอะไรขึ้นตอนนี้

เมื่อวิกฤตเช่นการระบาดของ COVID-19 เกินควบคุม ความสามารถรับมือก็เกินขีดจำกัดของเราไปอย่างรวดเร็ว การตอบสนองของรัฐบาลและระบบการดูแลสุขภาพไม่มีประสิทธิภาพ เพราะมีความต้องการทรัพยากรสูง และไม่มีเวลาเตรียมตัว ซึ่งยังก่อให้เกิดภาวะการขาดแคลนสำหรับโครงสร้างพื้นฐานในการจัดหาสินค้าและบริการที่จำเป็นต่างๆ ในระดับบุคคล เราต้องดิ้นรนเพื่อหาหนทางผ่านความสับสน ความกลัว และความสูญเสีย อันเจ็บปวดที่มาพร้อมกับวิกฤตนี้

มีคนเพียงไม่กี่คนที่เคยได้เผชิญกับวิกฤตเช่นนี้ แม้แต่ในกลุ่มของบุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่อยู่ในหน่วยงานการจัดการภัยพิบัติเองก็ตาม พวกเราส่วนใหญ่ ไม่ต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ในชีวิตประจำวัน

เราไม่เคยต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในระดับนี้ การระบาดใหญ่ของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อทุกความคิด ทุกการตัดสินใจและการกระทำทุกอย่าง ทุกช่วงเวลาของวัน

เราไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น เราอาจสงสัยว่า เรื่องราวที่เห็นทางโทรทัศน์ในวันนี้ จะเกิดขึ้นกับเราในวันพรุ่งนี้หรือไม่

ท่ามกลางความวุ่นวายเช่นนี้ เราปรารถนาความสะดวกสบาย ความมั่นคงและความหวัง

พระคัมภีร์ไบเบิ้ล พระคำของพระเจ้าต่อมนุษยชาติ เป็นเรื่องราวของความรักที่สัตย์ซื่อของพระเจ้า

ที่มีต่อเราทุกคนในทุกสถานการณ์

นี่คือ กำลังใจที่ยิ่งใหญ่ในช่วงเวลานี้

พระคำพูดแทนความโกรธ ความเสียใจ ความหวาดกลัวและความหวังของเรา

พระคำทำให้เราสบายใจในวันนี้และเสริมกำลังให้เราในวันรุ่งขึ้น

ช่วยให้เรามองเห็นถึงความหวังนิรันดร์ ที่พระเจ้านำมาสู่ทั้งชีวิตของเรา แทนที่จะมองแต่ความทุกข์ยากในปัจจุบันเท่านั้น

บทความสั้นเพื่ออ่านรายวันนี้ เป็นการสำรวจความรู้สึกและความคิดทั่วไปบางอย่างที่เราอาจพบในช่วงการระบาดของ

COVID-19 แต่ละบท ประกอบด้วยคำถาม หรือความคิดที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผู้รอดชีวิตจากภัยพิบัติและวิกฤต

ข้อพระคัมภีร์ และการหนุนใจ ที่จะช่วยคุณรับมือกับความท้าทายใหม่ ๆ ในชีวิตประจำวัน บทความนี้ สรุปด้วยความคิด หรือคำถาม เพื่อให้คุณได้คิดทบทวนในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือเพื่อช่วยเริ่มต้นในการจดบันทึก หรือเวลาอธิษฐาน

ขอให้พระเจ้าคุ้มครองและรักษาคุณ ทุกขณะ ทุกวัน ในขณะที่คุณพยายามติดตามพระเยซูอย่างสัตย์ซื่อ แม้เมื่อโลกทั้งโลกของคุณจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม

ช่วยฉันด้วย!

ฉันรู้สึกตกใจ

ฉันได้ยินมาว่า COVID-19 อาจจะไม่ค่อยดี แต่ไม่เคยคิดเลยว่าโรคระบาดทั่วโลกจะกลายเป็นแบบนี้ สำหรับตัวฉัน ครอบครัว และชุมชนของฉัน มันแย่กว่าที่ฉันคาดไว้มาก ถึงแม้ว่าเราจะทำทุกอย่างถูกต้อง อยู่บ้านและรักษาระยะห่างแล้วก็ตาม ฉันก็ไม่สามารถมั่นใจได้ว่า คนที่ฉันรักมากที่สุดจะปลอดภัย

ฉันต้องทำยังไง ตอนนี้

จะขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน

เราทุกคนเห็นข่าวเกี่ยวกับภัยพิบัติต่างๆ เราเห็นทั้งภาพและเสียงที่เกี่ยวกับแผ่นดินไหว น้ำท่วม สงคราม การกันดารอาหาร และโรคระบาดอย่างมากมาย แต่ภาพต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้ถ่ายทอดถึงความรู้สึกของความไม่แน่นอน การสูญเสีย และความเจ็บปวด ที่เหตุการณ์เหล่านั้นได้นำมาสู่ชีวิตของผู้คนที่ได้รับผลกระทบ

และตอนนี้ เรากำลังติดอยู่ในการระบาดใหญ่ทั่วโลก ชีวิตก็ยากสำหรับทุกคน เราทุกคนต้องปรับตัว และเผชิญกับความสูญเสียอันเจ็บปวดที่อาจเกิดขึ้นได้ การรับมือกับสิ่งที่อยู่ข้างหน้านั้น เราอาจต้องใช้ความแข็งแกร่ง และความสามารถของเรา หรือ อาจจะมากกว่านั้น

เราไม่ได้อยู่คนเดียว เมื่อเรารู้สึกอ่อนล้า อ่อนเพลีย หรือมีไม่เพียงพอ คนอื่นก็ต้องการความช่วยเหลือ ในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้เช่นกัน ข้อความต่อไปนี้จากหนังสือสดุดี เขียนโดยกษัตริย์ดาวิด ชายผู้คุ้นเคยกับความทุกข์และความโศกเศร้า บางที เขาอาจบรรยายความรู้สึกเดียวกับที่คุณกำลังประสบอยู่ก็เป็นได้

ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงพระกรุณาข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กำลังทุกข์ใจ
ดวงตาข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไปเพราะความระทม
ทั้งจิตใจและร่างกายของข้าพระองค์ด้วย
ชีวิตของข้าพระองค์ก็ร่อยหรอเพราะความทุกข์โศก
และปีเดือนของข้าพระองค์ก็หมดไปด้วยการถอนหายใจ
กำลังของข้าพระองค์อ่อนลง

สาธุการแด่พระยาห์เวห์
เพราะพระองค์ทรงสำแดงความรักมั่นคงแก่ข้าพระองค์อย่างอัศจรรย์
เมื่อข้าพระองค์อยู่ในเมืองที่ถูกล้อม
ข้าพระองค์ตกใจ กล่าวว่า
“ข้าพระองค์ถูกตัดขาดไปพ้นสายพระเนตรของพระองค์แล้ว”
แต่พระองค์ทรงสดับเสียงวิงวอนของข้าพระองค์
เมื่อข้าพระองค์ทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์
สดุดี บทที่ 31:9–10, 21–22

คุณต้องการพูดกับพระเจ้าว่าอย่างไร เกี่ยวกับภัยพิบัติที่คุณกำลัง เผชิญ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับคุณในวันนี้

รู้สึกอ่อนแอเปราะบาง

มีเรื่องที่เกิดขึ้นมากมาย

และสิ่งต่างๆ ก็ยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ฉันไม่สามารถหยุดข่าวร้ายได้ ไม่สามารถแม้แต่จะปกป้องและจัดหาสิ่งต่างๆ

ให้กับบ้านและครอบครัวของฉันได้ ฉันรู้สึกไม่มีกำลังและอ่อนแอ

โลกไม่ปลอดภัยอีกต่อไปแล้ว

เหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้โรคระบาดทั่วโลกน่ากลัว ก็เพราะมันอยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา เราอาจรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่เราไม่รู้ว่ามันจะส่งผลกระทบต่อเรารุนแรงแค่ไหนหรือนานเท่าไหร่ เราไม่รู้ว่า เมื่อไหร่ชีวิตของเราจะกลับมาเป็นปกติ-หรือจะปกติอีกหรือไม่ สำหรับพวกเราหลายคนความไม่แน่นอนทำให้เรารู้สึกไม่ดี

เมื่อเราเคยชินกับการพึ่งพาความสามารถ และพลังของตัวเองที่จะรู้สึกปลอดภัย เราก็อาจรู้สึกอ่อนแอโดยเฉพาะเมื่อเราควบคุมภัยพิบัติไม่ได้ แต่ในขณะที่เราไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้นั้น พระเจ้า ผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ก็ยังคงมีทั้งฤทธิ์อำนาจและความดีงาม เราจะเข้มแข็งขึ้นเมื่อเราเชื่อมต่อกับพระเจ้าผู้เป็นพลังแห่งชีวิตของจักรวาล

> พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและความยุติธรรม
> แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์
> โดยพระวจนะของพระยาห์เวห์ ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมา
> กับบริวารทั้งปวง ก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์
> พระองค์ทรงรวบรวมน้ำทะเลเหมือนอย่างทำนบ
> และทรงเก็บที่ลึกไว้ในคลัง
> ให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นยำเกรงพระยาห์เวห์
> ให้ชาวพิภพทั้งปวงเกรงกลัวพระองค์
> เพราะพระองค์ตรัส โลกก็เกิดขึ้นมา
> พระองค์ทรงบัญชา มันก็ตั้งมั่นคง
>
> จิตใจของเราทั้งหลายรอคอยพระยาห์เวห์
> พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นโล่ของเรา
> เพราะใจของเราทั้งหลายยินดีในพระองค์
> เพราะเราวางใจในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์
> *สดุดี 33:5–9, 20–22*

ฤทธิ์อำนาจและความดีงามของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ไม่ได้ลดน้อยลงด้วยภัยพิบัติใดๆ ที่เกิดขึ้น

มีเรื่องใดที่คุณรู้สึกอ่อนกำลัง และ จะวางใจให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือ และปกป้องบ้าง

ไม่เอาแล้ว!

ฉันพอแล้ว! ฉันไม่สามารถจดจ่อกับอะไรได้เลย

มันยากที่จะจำสิ่งที่ผู้คนพยายามบอกได้หมด ฉันหมดแรงแต่นอนไม่หลับ ฉันรู้สึกคลื่นไส้จนกินไม่ได้

ฉันหงุดหงิดกับทุกคนและใจร้อนกับทุกสิ่ง แค่อยากให้ทุกอย่างจบเสียที!

การรับมือกับภัยพิบัติหรือวิกฤตเป็นเรื่องยากในหลายๆ ด้าน ชีวิตทุกส่วนอาจถูกรบกวนจากสิ่งที่เกิดขึ้น เราทำสิ่งต่างๆ ตามปกติไม่ได้อีกต่อไป การทำอะไรให้สำเร็จกลายเป็นความท้าทาย และมีเรื่องต้องทำมากมาย ที่เราไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

การคิดหาทางออกเป็นงานที่ยากมาก

เพียงแค่การทำกิจกรรมประจำวัน ก็เตือนให้เรานึกถึงสิ่งที่สูญเสียไป และความไม่แน่นอนของวันพรุ่งนี้ การรับความสูญเสีย

และเผชิญกับความกลัว ทำให้รู้สึกอ่อนล้า ไม่น่าแปลกใจที่เรารู้สึกว่า เกินจะรับได้!

แต่เรามั่นใจในสิ่งหนึ่งได้: พระเจ้าทรงได้ยินความทุกข์ของเราและทรงรอให้เราอยู่กับพระองค์

ข้าแต่พระเจ้า ขอเงี่ยพระกรรณฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์
ขออย่าซ่อนพระองค์จากคำวิงวอนของข้าพระองค์
ขอทรงสดับและขอทรงตอบข้าพระองค์
ข้าพระองค์ร้อนใจเมื่อร้องทุกข์ และข้าพระองค์ว้าวุ่นใจ
ใจของข้าพระองค์ตรอมตรมอยู่ภายใน
และความสยดสยองของความตายโถมทับข้าพระองค์
ความกลัวและความสะทกสะท้านมาเหนือข้าพระองค์
และความหวาดผวาก็ครอบงำข้าพระองค์
และข้าพระองค์กล่าวว่า “โอ ข้าอยากมีปีกอย่างนกพิราบ
จะได้บินหนีไปพักอย่างสงบ
เออ ข้าจะได้หนีไปให้ไกล
ข้าจะได้พักในถิ่นทุรกันดาร
“ข้าจะรีบไปยังที่กำบัง ให้พ้นจากลมแรงกล้าและพายุ”
ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะร้องทูลพระเจ้า
และพระยาห์เวห์จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด ทั้งเวลาเย็น เวลาเช้า และเวลาเที่ยง
ข้าพเจ้าร้องทุกข์และคร่ำครวญและพระองค์จะทรงฟังเสียงของข้าพเจ้า
สดุดี 55:1–2, 4–8, 16–17

คุณแสวงหาพระเจ้าเพื่อเป็นที่ลี้ภัยและพละกำลัง ในช่วงเวลาที่มีปัญหาอย่างไร

พระเจ้ากำลังลงโทษพวกเราอยู่หรือเปล่า

เมื่อฉันมีเวลากับตัวเอง ฉันก็สงสัยว่า เหตุใดพระเจ้าจึงอนุญาตให้เกิดการระบาดใหญ่นี้

พระเจ้าโกรธเราหรือเปล่า

พระเจ้าลงโทษเราอยู่หรือเปล่า

บางคนบอกว่าใช่ และเราก็สมควรได้รับสิ่งนี้ ทำให้ฉันรู้สึกผิดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น พระเจ้ายังทรงรักเราอยู่ หรือไม่สนใจเราแล้ว

พระคัมภีร์ไบเบิล มีเรื่องเกี่ยวกับชายคนหนึ่ง ชื่อ โยบ ผู้ประสบภัยพิบัติหลายต่อหลายครั้งติดๆ กัน เขาสูญเสียลูกที่รักทุกคน ไม่เหลือความมั่นคงทางการเงินและล้มป่วยอย่างน่าสังเวช เพื่อนของโยบบางคน ยืนยันว่าเขาต้องทำสิ่งที่เลวร้ายที่ทำให้พระเจ้าลงโทษเขา

เอลีฟัส เพื่อนของโยบ กล่าวว่า:

> “ขอคิดหน่อยซิว่า ผู้ที่ไร้ความผิดเคยพินาศหรือ?
> หรือคนเที่ยงธรรมถูกทำลายที่ไหน?
> ตามที่ข้าได้เห็น บรรดาผู้ไถความบาปผิด
> และผู้หว่านความลำบากก็จะได้เกี่ยวสิ่งนั้น
> เขาพินาศด้วยลมหายใจของพระเจ้า
> และเขาต้องสิ้นไปด้วยลมแห่งพระพิโรธของพระองค์”
> *โยบ 4:7–9*

ลองนึกภาพว่า โยบรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ “คำหนุนใจ แบบนั้น”! แต่พระเจ้าตรัสว่า เพื่อนของโยบผิด พระเจ้าไม่ได้ส่งโศกนาฏกรรมมาให้กับโยบ เหตุการณ์โศกนาฏกรรม และช่วงเวลายากลำบากที่นำความทุกข์ทรมานมาให้นั้น เกิดได้กับทุกคน และเมื่อมีความทุกข์ยากมาถึง เราสามารถวางใจในความรักที่พระเจ้ามีต่อเราได้

> การคิดถึงความทุกข์ยากและการพลัดบ้านของข้าพเจ้า
> เป็นบอระเพ็ดและของขม
> ข้าพเจ้ายังคิดถึงเนืองๆ
> และจิตใจข้าพเจ้าก็หดหู่
> ข้าพเจ้าหวนคิดเรื่องนี้ขึ้นมาได้
> เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความหวัง
> ความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์ไม่เคยหยุดยั้ง
> และพระกรุณาของพระองค์ไม่มีสิ้นสุด
> เป็นของใหม่ทุกเวลาเช้า
> ความเที่ยงตรงของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก
> *เพลงคร่ำครวญ 3:19–23*

ความกลัวที่เราคิดว่า เราเป็นสาเหตุของความทุกข์ยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ เป็นภาระอันหนักหน่วง แต่เพราะความรักที่ไม่มีวันสิ้นสุดของพระเจ้าที่มีต่อเรา เราจึงไม่ต้องแบกภาระนั้น เราพักใจให้สบายในความรักของพระองค์ได้

เล่าให้พระเจ้าฟังว่า ความรักที่พระองค์มีให้นั้น มีความหมายกับคุณเช่นไร ในช่วงเวลานี้

น้ำตาไม่หยุดไหล

ฉันพบว่าตัวเองร้องไห้ในเวลาที่คาดเดาไม่ได้

มันแย่อยู่แล้วเมื่อฉันอยู่คนเดียว แต่เมื่อฉันร้องไห้เวลาที่มีคนอื่น ฉันก็รู้สึกอ่อนแอและอับอาย ฉันรู้สึกว่า ควรอธิบายให้คนอื่นเข้าใจ แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถทำได้

ฉันแค่รู้สึกเศร้า และหงุดหงิดแทบทนไม่ได้

ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ ที่จะพบกับความรู้สึกเศร้าโศก ความปวดร้าว หรืออารมณ์อื่นๆ ในช่วงวิกฤต

การแสดงอารมณ์เหล่านี้ รวมถึงการร้องไห้ อาจเป็นวิธีการรับมือและการฟื้นฟูที่ดี จากทุกสิ่งที่เกิดขึ้น และเนื่องจากความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อเรา เราจึงไม่จำเป็นต้องเก็บความรู้สึกเหล่านั้นไว้กับตัวเราเอง เราแบ่งปันความโศกเศร้าทั้งสิ้นกับพระเจ้าได้อย่างปลอดภัย

พระเจ้าทรงเข้าใจความจริงของความทุกข์ของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง และเชื้อเชิญให้เราร้องทูลต่อพระองค์ในเวลาที่เราทุกข์ทรมาน เมื่อเราโกรธ พระเจ้าทรงรู้สึกเจ็บปวด เมื่อเราเศร้าโศก พระเจ้าทรงเสียใจกับเรา ไม่มีความหายนะ หรือความทุกข์ทางอารมณ์ใดๆ จะไกลเกินกว่าความรักของพระองค์จะเอื้อมถึง

ใจของพวกเขาร้องทูลองค์เจ้านายว่า
โอ กำแพงของธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย
จงให้น้ำตาไหลพรั่งพรูดุจสายธาร
ทั้งกลางวันและกลางคืน
เจ้าอย่าได้หยุดหย่อนเลย
อย่าให้ดวงตาได้พักเลย
จงลุกขึ้นร้องทูลตอนกลางคืนทุกยาม
จงระบายความในใจของเจ้าออกมาอย่างน้ำ
เฉพาะพระพักตร์องค์เจ้านาย
“น้ำตาของข้าพระองค์ไหลไม่หยุด
และไม่ได้พักเลย
จนกว่าพระยาห์เวห์จะทอดพระเนตร
ดูจากฟ้าสวรรค์
ข้าแต่พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์ร้องออกพระนามของพระองค์
จากส่วนลึกที่สุดของบ่อ
พระองค์ทรงสดับเสียงข้าพระองค์ที่ว่า ‘ขออย่าปิดพระกรรณ
ต่อคำร้องขอการบรรเทาของข้าพระองค์’
พระองค์ทรงเข้ามาใกล้ในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์
พระองค์ตรัสว่า ‘อย่ากลัวเลย’ ”
เพลงคร่ำครวญ 2:18–19; 3:49–50, 55–57

พระเจ้าทรงอยู่ข้างคนที่ทนทุกข์ เราไว้วางใจว่า พระองค์จะทรงมาอยู่ใกล้เพื่อเราจะพรั่งพรูความเจ็บปวดในใจได้

คุณอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ ท่ามกลางความเจ็บปวดของคุณเช่นไร

ใครที่เข้าใจ

ฉันนึกว่าสิ่งต่างๆ อาจจะดีขึ้นบ้าง แต่ข่าววันนี้ก็ไม่ค่อยดี

ฉันหมดกำลังใจและเหนื่อยล้าจากความยุ่งเหยิงทั้งหมดนี้

ฉันไม่อยากฟังหรือดูข่าวอีก

ฉันไม่อยากได้ยินการย้ำเตือนว่ามันอาจจะแย่กว่านี้อีก

ฉันไม่อยากเห็นใบหน้ายิ้มแย้มที่พูดว่า การต่อสู้เรื่องนี้จะทำให้เราเข้มแข็งและสามัคคีกันขึ้น

พวกเขาไม่เข้าใจหรอกว่า สำหรับฉันมันเป็นอย่างไร

นี่เป็นความจริง ไม่มีใครรู้หรือเข้าใจว่าคนอื่นนั้นจัดการกับภัยพิบัตินี้อย่างไร เราอาจจะอยากช่วยเหลือและสนับสนุนกันและกัน

แต่บ่อยครั้ง เราไม่รู้วิธีว่าต้องทำอย่างไร ดังนั้น หากปราศจากการฟังอย่างตั้งใจแล้ว เราก็จะทำอะไรที่ไม่เหมาะสม คำพูดที่ให้แก้ไขอะไรอย่างรวดเร็ว ก่อความรำคาญและเจ็บปวดมากกว่าที่จะทำให้สบายใจ

แต่มีผู้หนึ่งที่รู้จักคุณอย่างใกล้ชิด และรักคุณเกินกว่าที่คุณจะจินตนาการได้ เขารู้ทุกรายละเอียดเกี่ยวกับคุณ ทุกอารมณ์และความคิด ด้วยความเข้าใจสิ่งที่คุณต้องการอย่างถ่องแท้ เขาเชื้อเชิญให้คุณมาหา:

> “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา”
> *มัทธิว 11:28–30*

คำพูดและการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ให้การปลอบประโลมได้อย่างแท้จริง แก่ผู้ที่แสวงหาพระองค์:

> ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักข้าพระองค์
> เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบ
> พระองค์ทรงเข้าใจความคิดของข้าพระองค์ได้แต่ไกล
> พระองค์ทรงตรวจตราวิถีและการนอนของข้าพระองค์
> และทรงคุ้นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์
> ข้าแต่พระยาห์เวห์ แม้ก่อนที่ลิ้นของข้าพระองค์จะพูด
> พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหมดแล้ว
> *สดุดี 139:1–4*

คุณคงจะรู้สึกสบายใจใช่ไหม ถ้ามีคนที่รู้จักและเข้าใจตัวคุณ และเป็นที่พักพิงให้ในยามเหนื่อยล้า คุณไม่ต้องแบกรับภาระนี้เพียงลำพัง

คุณจะวางใจในพระเจ้า ผู้ซึ่งรู้จักและประทานที่พักพิงกับคุณหรือไม่

พระเจ้าทรงดีจริงๆ หรือ

ฉันไม่เข้าใจว่า เหตุใดพระเจ้าจึงอนุญาตให้เกิดการระบาดใหญ่ครั้งนี้

ศัตรูที่เรามองไม่เห็น จู่ๆ ก็ปรากฏตัวและสังหารผู้คนไม่เลือกหน้า แม้แต่พยาบาล หมอ และบรรดาบุคลากรด่านหน้า ซึ่งทำงานตลอดทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วย ก็เกิดเจ็บป่วยและเสียชีวิตลง

มันไม่ยุติธรรมเลย! พระเจ้าปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

เมื่อเราประสบวิกฤตอันเจ็บปวด การตั้งคำถามเป็นเรื่องปกติ เราอยากรู้ว่าใครคือคนผิด

ทำไมถึงเกิดวิกฤตขึ้น อะไรที่ควรต้องทำเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดวิกฤต จะทำอะไรได้มากกว่านี้อีก เพื่อจะให้เรื่องนี้จบลง และพระเจ้ากำลังทำสิ่งใดท่ามกลางวิกฤตนี้ การถามคำถามยากๆ นั้นเจ็บปวด โดยเฉพาะ เมื่อเราว่างเปล่า นึกอะไรไม่ออก และตั้งคำถามถึงพระลักษณะและบทบาทของพระเจ้าในสิ่งที่เกิดขึ้น

ไม่ใช่ แค่เราที่เป็นแบบนี้ ตอนที่โยบสูญเสียลูกๆ ทรัพย์สมบัติและสุขภาพของเขาไป เขาทุกข์ทรมานใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เขาปกป้องความซื่อสัตย์ของตนเอง เขาตั้งคำถามพระเจ้า กล่าวหาพระเจ้า และเรียกร้องให้พระเจ้าตอบ!

น่าอัศจรรย์ที่พระเจ้ารับฟังทุกคำของโยบ เมื่อโยบพูดเสร็จแล้ว พระเจ้าก็บอกเขาว่าการเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้าง รักและเอาใจใส่ทุกรายละเอียดของจักรวาลนั้นเป็นเช่นไร! พระเจ้าตรัสว่า

> “คนชอบจับผิดจะสู้คดีกับองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ?
> ผู้โต้แย้งกับพระเจ้า ขอให้เขาตอบหน่อยเถอะ”
> แล้วโยบทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า
> “ดูเถิด ข้าพระองค์เป็นผู้เล็กน้อย จะทูลพระองค์อย่างไรได้?
> ข้าพระองค์เอามือปิดปาก
> ข้าพระองค์ได้กราบทูลครั้งหนึ่งแล้ว และจะไม่กราบทูลอีก
> สองครั้งแล้ว แต่ข้าพระองค์จะไม่ทูลต่อไป”
> “ข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์ทรงทำทุกสิ่งได้
> และพระประสงค์ของพระองค์จะสำเร็จ
> พระองค์ตรัสว่า ‘นี่ผู้ใดหนอได้ซ่อนคำปรึกษาโดยปราศจากความรู้?’
> เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงกล่าวถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่เข้าใจ
> สิ่งที่ประหลาดเกินกว่าข้าพระองค์จะทราบ
> *โยบ 40:2–5, 42:2–3*

เราอาจไม่พบคำตอบสำหรับสิ่งที่ทำให้เราลำบาก แต่พระเจ้าทรงดีและทรงรักพระองค์ทำงานด้วยวิธีการอันทรงพลังอย่างที่เราไม่สามารถจินตนาการได้เสมอ

วันนี้ คุณมีความยุ่งยากใจ และคำถามอะไร ที่อยากพูดให้พระเจ้าฟังบ้าง

เสียใจเพียงลำพัง

ฉันเจ็บปวดใจ!

ผู้คนกำลังตกงาน และก็อาจสูญเสียบ้านของตัวเอง บรรดานักเรียนก็พลาดโอกาสต่างๆ ในอนาคตไป เจ้าของธุรกิจบางรายสูญเสียรายได้และเงินเก็บออม และการสูญเสียชีวิตก็เลวร้าย ยิ่งกว่านั้น เราไม่สามารถอยู่เคียงข้างกันได้

ฉันรู้สึกท้อใจมาก บางครั้งฉันก็ไม่รู้ว่าจะทำยังไงต่อไปดี

พระเจ้าไม่ได้สร้างเราให้ดูแลตนเองในความเศร้าโศก พระองค์ทรงจัดวางเราไว้ในครอบครัว กับเพื่อนและในชุมชน เพื่อให้เราสามารถแบ่งปันช่วงเวลาที่ดี และช่วงเวลาที่เลวร้ายของชีวิตด้วยกัน

พระคัมภีร์ไบเบิล ย้ำคุณค่าเรื่อง ความสัมพันธ์ เพราะพระคัมภีร์สอนเราว่า สองคนก็ดีกว่าลำพังคนเดียว และยังหนุนใจให้เรารักซึ่งกันและกันให้เรารักซึ่งกันและกัน เพียงแค่การพูดคุยกันส่วนตัว หรือ ทานอาหารด้วยกันนั้นก็ทำให้เบิกบานใจขึ้นได้

แต่เราจะทำอย่างไร เมื่อวิกฤติบังคับให้เราต้องอยู่ตามลำพัง ในเวลาที่เรารู้สึกท้อแท้และเหนื่อยล้า แล้วตอนนี้ ความหวังของเราที่จะได้รับมิตรภาพ การปลอบโยนและกำลังใจอยู่ที่ไหนพระคัมภีร์ไบเบิลเล่าเรื่องของ เอลียาห์ ชายผู้เผชิญกับความโกลาหลที่คุกคามชีวิต และรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง และไม่มีใครเลยจนเขายอมจำนนต่อชีวิต

> แต่ตัวท่านเองเดินเข้าถิ่นทุรกันดารไปเป็นระยะทางวันหนึ่ง ท่านมานั่งอยู่ใต้ต้นซากที่มีเพียงต้นเดียว และทูลขอให้ตัวท่านตายเสียทีว่า “พอกันที ข้าแต่พระยาห์เวห์ บัดนี้ขอเอาชีวิตข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษ” 5และท่านก็เอนกายลงหลับใต้ต้นซากต้นเดียวนั้น นี่แน่ะ มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาแตะต้องท่าน และพูดกับท่านว่า “ลุกขึ้นรับประทานสิ” 6และท่านมองดู นี่แน่ะ ตรงศีรษะของท่านมีขนมปังที่ปิ้งบนก้อนหินร้อน และมีไหน้ำลูกหนึ่ง ท่านก็รับประทานและดื่มแล้วนอนลงอีก 7และทูตของพระยาห์เวห์ก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่าน แล้วว่า “ลุกขึ้นรับประทานสิ มิฉะนั้นการเดินทางจะเกินกำลังของท่าน” 8และท่านก็ลุกขึ้นรับประทานและดื่ม และเดินไปด้วยกำลังของอาหารนั้น สี่สิบวันสี่สิบคืนถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า
> *1 พงศ์กษัตริย์ 19:4–8*

พระเจ้าทรงทราบความท้อแท้ของเอลียาห์อย่างลึกซึ้ง และส่งความช่วยเหลือไปในทางที่ไม่มีใครคาดคิด พระเจ้าทรงเข้าใจความเจ็บปวดของคุณเช่นกัน

อธิษฐานเผื่อใจให้เปิดกว้างเพื่อรับของขวัญแห่งกำลังใจจากพระเจ้า ที่เกินกว่าเราจะคาดคิด

ความมั่นคงในความโกลาหล

การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เข้ามาสู่ชีวิตทุกวัน

ตอนนี้ไม่มีอะไรง่ายเหมือนแต่ก่อนเลย แม้แต่แค่การออกไปซื้อขนมปังหรือนม

ทุกสิ่งอยู่ในความโกลาหล

ฉันเริ่มกลัวว่าพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าฉันไม่มีอาหารหรือยารักษาโรค ชีวิตจะกลับมาเป็นปกติได้อีกไหม

ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ใดในโลก การระบาดของ COVID-19 จะนำความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนอย่างยิ่ง มาสู่ชีวิตประจำวัน ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบจากความเจ็บป่วยนี้ หรือ การเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อชะลอการแพร่กระจายไปได้ รัฐบาลส่วนใหญ่กำลังดิ้นรนเพื่อหาวิธีที่ดีที่สุด ในการใช้กฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติ

ทุกคนเรียนรู้และทำผิดพลาด

ผลที่ได้คือ ความโกลาหล สับสนอลหม่านจริงๆ

ในขณะที่เราปรับตัวให้เข้ากับ “ความปกติใหม่ๆ” ในชีวิตประจำวันบนโลกนี้ เราก็สามารถมั่นใจได้ว่า ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงกับพระเจ้า พระองค์ยังคงรักเรา พระองค์ยังคงเฝ้ามองเราอยู่ ยังคงเป็นศิลาแห่งความหวัง และพลังที่แข็งแกร่งของเรา ผู้ซึ่งสัญญาว่าจะอยู่กับเราเสมอ ไม่ว่าจะมีภัยพิบัติใดมากล้ำกราย

> พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของเรา
> เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก
> ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าแผ่นดินโลกจะเปลี่ยนแปลงไป
> แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล
> แม้ว่าน้ำทะเลคึกคะนองและฟองฟู
> แม้ว่าภูเขาสั่นสะเทือนเพราะทะเลอลวนนั้น
> *สดุดี 46:1–3*
>
> อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า
> อย่าขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า
> เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า
> เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา
> *อิสยาห์ 41:10*
>
> จงให้ความอ่อนสุภาพของท่านทั้งหลายประจักษ์แก่ทุกคน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว 6อย่ากระวนกระวายในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่งที่พวกท่านขอ โดยการอธิษฐานและการวิงวอน พร้อมกับการขอบพระคุณ 7แล้วสันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านทั้งหลายไว้ในพระเยซูคริสต์
> *ฟีลิปปี 4:5–7*

ขอสันติสุขจากพระเจ้า ขอพระองค์ช่วยบรรเทาความกังวล ความกลัว ความไม่มั่นคง

ให้เราพึ่งพาพระองค์ ให้ทรงช่วยเหลือและประทานความเข้มแข็ง ในช่วงเวลานี้

โหยหาการรวมกลุ่มกัน

ฉันไม่เคยคิดเลยว่า ไวรัสจะแยกฉันออกจากกิจกรรมและผู้คนที่มีความหมายกับฉันมาก แต่ตอนนี้ เราเข้าประชุมคริสตจักรผ่านโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ ฉันรู้สึกซาบซึ้งกับคำสอนของศิษยาภิบาล แต่ก็คิดถึงมิตรภาพ การสนทนากัน คำอธิษฐานและการหนุนใจอย่างยิ่ง

เวลาแห่งการแยกจากชุมชนที่ปรารถนาดีต่อกัน

เป็นช่วงเวลาที่ยาก เรารู้สึกโดดเดี่ยวและไม่มีความสุข แต่นี่ก็เป็นเรื่องปกติ พระเจ้าทรงต้องการให้สมาชิกในพระกายของพระคริสต์ มีความสัมพันธ์ที่เปี่ยมด้วยความรักและความหมายต่อกัน เป็นความสัมพันธ์ที่เราโหยหา เมื่อต้องแยกจากกัน

คริสเตียนในยุคแรก ต้องทนอยู่กับการแยกจากครอบครัวฝ่ายวิญญาณด้วยเช่นกัน

> พี่น้องทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และโดยความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้ท่านร่วมอธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยใจกระตือรือร้นเพื่อข้าพเจ้า ...เพื่อข้าพเจ้าจะได้มาหาท่านตามพระประสงค์ของพระเจ้า ด้วยความชื่นชมยินดี และมีความชื่นบานที่ได้พบท่าน ขอพระเจ้าแห่งสันติสุขสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายทุกคน อาเมน
> *โรม 15:30, 32–33*

> เราขอบพระคุณพระเจ้าเพราะพวกท่านทุกคนตลอดเวลา และเมื่ออธิษฐานก็เอ่ยถึงท่านเสมอ ต่อพระพักตร์พระเจ้าพระบิดาของเรา คือรำลึกถึงความเชื่อของท่านที่แสดงออกเป็นการกระทำ ถึงความรักที่ท่านเต็มใจทำงานหนัก และถึงความทรหดอดทนซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา... เพราะฉะนั้นจงหนุนใจกัน และต่างคนต่างจงเสริมสร้างกันขึ้น ตามอย่างที่พวกท่านกำลังทำอยู่นั้น ... จงชื่นบานอยู่เสมอ 17จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า สำหรับพวกท่านในพระเยซูคริสต์
> *1 เธสะโลนิกา 1:1–3, 5:11, 16–18*

แน่นอนว่า เราต้องใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษในการแสดงความรัก และรักษาความสัมพันธ์กับชุมชน ขณะที่เว้นระยะห่างทางสังคม แต่แม้ว่าเราจะแยกจากกัน ความสัมพันธ์ในพระคริสต์ก็เชื่อมโยงพวกเราไว้ และเราจะดีใจเมื่อได้พบกันอีกครั้ง

ตอนนี้ ขอให้อธิษฐานเผื่อกันและกัน

และจงหมั่นเพียรรักษาสายสัมพันธ์ฝ่ายจิตวิญญาณที่สำคัญของคุณไว้

ในช่วงเวลาแห่งการแยกจากและห่างไกลกัน

ความโกรธ

ฉันรู้สึกโกรธอยู่หรือเปล่า คุณคิดว่ายังไงล่ะ

พวกเราทำไม่ได้ แม้แต่จะตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุด และฉันไม่ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหนเลย เหมือนว่าไม่มีใครใส่ใจเลย

ใช่ ฉันรู้สึกโกรธ โมโหมากกับทุกสิ่ง!

เป็นเรื่องน่าหงุดหงิดใจ เมื่อเราแทบจะควบคุมชีวิตของตัวเองไม่ได้เลย ขณะประสบกับการระบาดใหญ่ของ COVID-19 เรื่องจำเป็นต่างๆ ก็ทำไม่ได้ ซึ่งเราไม่สามารถ หรือไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหายังไงแล้วนั้น ความรู้สึกไม่มั่นคงและความกลัวของเราก็เพิ่มขึ้น สภาพเช่นนี้เองเป็นเชื้อเพลิงความโกรธ ให้สะสมขึ้นเรื่อยๆ ภายในตัวเรา จนกระทั่ง อาจกลายเป็นจุดระเบิดได้

ความโกรธไม่ผิด

แม้แต่พระเจ้าก็รู้สึกโกรธ แต่ความโกรธของพระองค์นั้นแตกต่างจากเรา และพระเจ้าทรงต้องการให้เราเรียนรู้จากพระองค์

> พระยาห์เวห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ
> กริ้วช้าและอุดมด้วยความรักมั่นคง
> พระองค์จะไม่ทรงตำหนิเสมอ
> หรือทรงเก็บความกริ้วไว้เป็นนิตย์
> พระองค์มิได้ทรงทำแก่เราตามบาปของเรา
> และมิได้ทรงตอบสนองเราตามความชั่วของเรา
> *สดุดี 103:8–10*

> พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงเข้าใจในเรื่องนี้ คือให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ก่อให้เกิดความชอบธรรมของพระเจ้า
> *ยากอบ 1:19–20*

> “จะโกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป” … จงเอาความขมขื่น ความฉุนเฉียว ความโกรธ การทุ่มเถียง การพูดจาดูหมิ่น รวมทั้งการร้ายทุกอย่างออกไปจากพวกท่าน 32แต่จงมีใจกรุณา ใจสงสาร และใจให้อภัยแก่กันและกัน เหมือนอย่างที่พระเจ้าทรงให้อภัยพวกท่านในพระคริสต์
> *เอเฟซัส 4:26, 31–32*

พระเจ้าทรงรู้ความเจ็บปวด ความหงุดหงิด และความโกรธของเรา เราไม่ต้องซ่อนความรู้สึกเหล่านี้จากพระองค์ แต่พระเจ้าก็ขอให้เรายับยั้งความโกรธไว้ เพื่อไม่ระบายอารมณ์ออกมาและทำร้ายผู้อื่น และทำสิ่งตรงข้ามกับความปรารถนาของพระเจ้าที่มีต่อเรา

แบ่งปันความโกรธของคุณให้กับพระเจ้าและขอพระองค์ให้ช่วย เพื่อคุณจะเดินด้วยความสัตย์ซื่อในทุกสถานการณ์

ไม่มีสายสัมพันธ์กับพระเจ้า?

ฉันรู้สึกราวกับว่าพระเจ้าอยู่ห่างไกล เย็นชา และไร้ความรู้สึก พระองค์ไม่สนใจฉันหรือ

พระองค์ยุ่งเกินไปกับสิ่งอื่นๆ หรือ พระองค์ยังทรงห่วงใยหรือเปล่า

ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวเหลือเกิน คงจะดี ถ้าฉันรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งในยามที่ฉันต้องการ

ตั้งแต่ต้นจนจบ พระคัมภีร์เป็นเรื่องราวของความรักของพระเจ้าต่อมวลมนุษยชาติ พระคัมภีร์ไบเบิลรับรองกับเราว่า พระเจ้าปรารถนาจะอยู่กับประชากรพระองค์ และมีชีวิตโดยผ่านทางประชากรของพระองค์ด้วย

ความปรารถนาของพระเจ้าที่จะอยู่กับเราไปตลอดชีวิตนั้น ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่า สถานการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร หรือเรารู้สึกอย่างไร

เมื่อพระเจ้าทรงปลดปล่อยชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ และนำพวกเขาไปยังดินแดนที่พระองค์สัญญาไว้นั้น พวกเขาเผชิญกับศัตรูที่น่ากลัว พระเจ้าทรงรู้ว่าพวกเขาจะรู้สึกโดดเดี่ยว ถูกทอดทิ้ง และหวาดกลัว ดังนั้นโมเสสจึงส่งข้อความสำคัญจากพระเจ้าให้แก่ชาวอิสราเอล:

> "พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงข้ามไปข้างหน้าท่านเอง พระองค์จะทรงทำลายประชาชาติเหล่านี้ให้พ้นหน้าท่าน เพื่อท่านจะขับไล่เขาไป ...จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน...ผู้ที่เสด็จไปข้างหน้าท่านคือพระยาห์เวห์ พระองค์สถิตอยู่กับท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านล้มเหลว หรือทอดทิ้งท่าน อย่ากลัวและอย่าขยาดเลย"
> *เฉลยธรรมบัญญัติ 31:3, 6, 8*

ความปรารถนาของพระเจ้าที่จะอยู่กับเรานั้นไม่เคยลดลง เมื่อพระเยซูเสด็จมาสู่โลกพระองค์ได้รับชื่อเรียกว่า อิมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าอยู่กับเรา และเมื่อพระเยซูเสด็จออกจากโลกนี้ เพื่อกลับไปอยู่กับพระบิดาในสวรรค์ พระองค์ได้สัญญาว่า พระวิญญาณของพระองค์ จะสถิตอยู่ท่ามกลางทุกคนที่ติดตามพระองค์ เพราะพระเจ้าจะทรงสถิตต่อไปในหมู่พวกเขา พระเยซูทรงหนุนใจผู้ติดตามของพระองค์ โดยตรัสว่า

> "เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย"
> *ยอห์น 14:27*

แม้เมื่อเรารู้สึกเจ็บปวดและเดียวดาย พระเจ้ามิได้อยู่ห่างไกลเลย

เข้าไปใกล้พระองค์ เพราะพระองค์ทรงอยู่ใกล้คุณ

แยกออกจากกันมิได้!

ดูเหมือนว่า ภาวะแทรกซ้อนของการระบาดใหญ่ครั้งนี้ ยิ่งอยู่เหนือการควบคุมมากขึ้นเรื่อยๆ ทันทีที่เราปรับตัวได้กับสิ่งหนึ่ง ก็ต้องปรับตัวกับอีกสิ่ง

การเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ทำให้เราห่างกันออกไป และยิ่งแยกเราจากกันมากขึ้นอีก มันดูเหมือนเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเรา แต่ฉันรู้สึกว่าถูกแยก จนเริ่มรู้สึกว่าขาดการเชื่อมต่อในด้านจิตวิญญาณไปด้วย!

ภัยพิบัติทุกชนิดสามารถทำลายความสัมพันธ์ของเราได้ – ไม่เพียงแค่กับครอบครัวและเพื่อนๆ เท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าก็ด้วยเช่นกัน

ความเหนื่อยล้าจากความเครียดที่มีภาระรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ความเศร้าโศกจากการสูญเสีย และความกลัวอันเนื่องจากความไม่แน่นอนที่รออยู่เบื้องหน้า สามารถทำให้เรารู้สึกห่างเหินและโดดเดี่ยวได้ แน่นอนว่าความรู้สึกต่างๆ นี้ยิ่งมีมากขึ้น เมื่อต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคม ซึ่งจำเป็นต้องทำเพื่อชะลอการระบาดใหญ่ของ COVID-19 เราอาจสงสัยว่า แล้วความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้นมั่นคงอย่างที่เราเคยคิดหรือไม่

แม้เราจะรู้สึกโดดเดี่ยวในฝ่ายจิตวิญญาณ หรือไม่แน่ใจในความรัก และการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า ในช่วงเวลาที่ตึงเครียดนี้ พระเจ้าก็ประทานข่าวดีให้เราว่า ไม่มีสิ่งใดแยกเราจากความรักของพระองค์ได้

> แล้วใครจะให้เราขาดจากความรักของพระคริสต์ได้? จะเป็นความทุกข์ หรือความยากลำบาก หรือการเดี่ยวเข็ญ หรือการกันดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโพยภัย หรือการถูกคมดาบหรือ ...แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้
> โรม 8:35, 37–39

เป็นรายการอุปสรรคยาวทีเดียว แต่ทั้งหมดนั้นก็ไร้พลังจะแยกเราออกจากความรักของพระเจ้า! นอกจากนี้ การสอนเรื่องความรักของเปาโลย้ำเตือนเราว่า ความรักไม่เคยพ่ายแพ้ ความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์อยู่เคียงข้างเราเสมอ แม้ในเวลาที่เรากำลังพยายามที่จะสัมผัสถึงความรักนั้นก็ตาม

พูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเป็นอุปสรรค ขัดขวางไม่ให้ได้รับความรักที่พระเจ้ามีให้กับคุณ

กล้าหวัง!

เมื่อวิกฤตครั้งนี้ยังดำเนินต่อไป บางครั้งก็รู้สึกสิ้นหวังและไร้หนทางจะไปต่อ

สิ่งที่ฉันเคยคาดหวังก็ไม่มีอีกต่อไปแล้ว และฉันไม่รู้ว่าจะหวังอะไรได้อีกในอนาคต

ฉันนึกถึงคำพูดเดิมๆ ว่า: ชีวิตนั้นยากลำบากและแล้วคุณก็ตาย แต่ตอนนี้ ฉันมีความคิดต่างออกไป คุณทำอะไร เวลาที่ชีวิตนั้นยากลำบาก และคุณก็ยังมีชีวิตอยู่?

การสูญเสีย ความผิดหวัง และการทดลองต่างๆ ในชีวิตนั้นสามารถปล้นเอาความหวังของเราไปได้

แม้ว่าเราพยายามยื้อไว้จนสุดกำลัง พระเจ้าทรงรู้จักความอ่อนแอของเรา พระองค์ได้ยินเสียงร้องของโยบ ท่ามกลางบททดสอบที่ยิ่งใหญ่ของเขา

> ถ้าข้าจะมองแดนคนตายให้เป็นบ้านของข้า
> ถ้าข้าจะกางที่นอนออกในความมืด...
> แล้วความหวังของข้าอยู่ที่ไหนเล่า?
> ผู้ใดจะเห็นความหวังของข้า?
> *โยบ 17:13–15*

พระเจ้าทรงยินดี เมื่อผู้รับใช้ของพระองค์ คือ ดาวิดนั้น ได้พบความชื่นชมยินดีและกำลังในความหวังต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงสดับคำปฏิญาณของข้าพระองค์ และพระองค์ประทานมรดกของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์แก่ข้าพระองค์

> พระองค์จะทรงยืดพระชนม์ของกษัตริย์ ให้ปีเดือนของท่านยืนนานไปหลายชั่วอายุ
> *สดุดี 62:5–6*

พระเจ้าทรงรู้ว่า การมีความหวังที่ไม่มีทางพ่ายแพ้นั้น สำคัญกับเราเพียงใด ในความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ทรงหยิบยื่นความหวังเช่นนั้นแก่เรา

> พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเนืองนิตย์
> เป็นผู้สร้างที่สุดปลายแผ่นดินโลก
> พระองค์ไม่ทรงอ่อนเปลี้ยหรือเหน็ดเหนื่อย
> ความเข้าใจของพระองค์ก็เหลือจะหยั่งรู้ได้
> พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย
> และผู้ไม่มีพลังนั้นพระองค์ทรงให้มีเรี่ยวแรงมาก
> แม้คนหนุ่มๆ จะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย
> และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว
> แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระยาห์เวห์จะได้รับกำลังใหม่
> เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี
> เขาจะวิ่งและไม่อ่อนเปลี้ย
> เขาจะเดินและไม่เหน็ดเหนื่อย
> *อิสยาห์ 40:28–31*

คุณแสวงหาความหวังจากที่ใด ลองกล้าจะมองให้ไกลเกินกว่าปัญหาที่มีในวันนี้ และเชื่อในความหวังของความรักที่พระเจ้ามีให้คุณ

รู้สึกติดกับ

ฉันคิดถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดตั้งแต่มีคนเริ่มป่วย ความเศร้าสลดของครอบครัวที่เสียคนที่รักไป การเสียสละของบุคลากรทางการแพทย์และคนที่พยายามช่วยชีวิตผู้อื่น คนที่ตกงานและไม่มีเงินซื้ออาหาร หรือจ่ายค่าบ้าน

ฉันอยากช่วยแต่ฉันรู้สึกเหมือนตัวเองติดอยู่ในฝันร้าย

ความเจ็บปวดและการสูญเสียที่เกิดจาก COVID-19 นั้นเป็นเรื่องจริง และจะมีผลกระทบอย่างมากต่อเราทุกคน การเสียใจกับความสูญเสียและห่วงใยเรื่องความทุกข์และความต้องการของผู้คนรอบตัวเรานั้นเป็นเรื่องดี แต่ถ้าเรายอมให้ความรู้สึกสูญเสียและวิตกกังวลในปัจจุบันครอบงำ เราก็อาจรู้สึกว่าติดกับและเครียด กังวล และเลิกหวังว่าพรุ่งนี้จะดีกว่าเมื่อวาน

พระเยซูทรงเสนออีกทางเลือกหนึ่ง พระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกว่า จะอยู่โดยปราศจากความกังวลได้อย่างไร เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก และจะเพ่งความรู้สึกนึกคิดไปในทิศทางบวกได้อย่างไร

> เหตุฉะนั้นอย่ากระวนกระวายและกล่าวว่าจะเอาอะไรกิน? หรือจะเอาอะไรดื่ม? หรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม? เพราะว่าบรรดาคนต่างชาติแสวงหาสิ่งทั้งปวงนี้ แต่ว่าพระบิดาของพวกท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งทั้งปวงนี้ แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้
> *มัทธิว 6:31–33*

จากมุมมองเช่นนี้ พระเยซูทรงสอนวิธีการอธิษฐานในการใช้ชีวิต ขณะที่แสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าไปพร้อมกัน

> เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า
> ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์
> ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ
> ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
> ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์
> ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก
> ขอประทานอาหารประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ในวันนี้
> และขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์
> เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์
> และขออย่าทรงนำพวกข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง
> แต่ขอให้พวกข้าพระองค์พ้นจากความชั่วร้าย ’
> *มัทธิว 6:9–13*

ไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเลวร้ายเพียงใด พระเจ้าต้องการให้เราเป็นผู้ช่วยเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในโลกนี้

วันนี้ ให้เพ่งความคิดเกี่ยวกับแค่หนึ่งสิ่งที่จะช่วยให้คุณเปลี่ยนจากอัมพาตทางความคิด ไปสู่การมีชีวิตอยู่ในความรัก ความดี และความหวังในแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้

รับประกัน-ความไม่แน่นอน

ไม่มีอะไรเหมือนเดิมอีกแล้ว

เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นมากมาย ทั้ วิธีที่เราทำงาน วิธีซื้ออาหาร ความรู้สึกว่านี่เป็นที่ของเรา วิธีที่เรามีส่วนร่วมกับชุมชน และแม้กระทั่งการอยู่ร่วมกับครอบครัวของเราเอง ฉันไม่รู้ว่าจะไว้ใจอะไรได้อีกต่อไปแล้ว

นี่เป็นความจริงว่า ชีวิตจะเปลี่ยนไปอีกสักระยะหนึ่ง ขณะที่เราฟื้นตัวจากผลกระทบของการระบาดใหญ่ครั้งนี้ และบางสิ่งก็จะไม่เหมือนเดิม แต่การเปลี่ยนแปลง การสูญเสียอันเจ็บปวด และความยากลำบากต่างๆ ไม่ใช่จุดจบ การอยู่ในสถานการณ์อันยากลำบาก

ไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าทอดทิ้งเราหรือ ชีวิตจะไม่ดีขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

พระคัมภีร์ไบเบิลเล่าเรื่องราวของโยเซฟ เขาเป็นลูกชายคนโปรดของพ่อ และพวกพี่น้องของเขาอิจฉา โยเซฟ ต้องเผชิญสถานการณ์ยากลำบาก เมื่อถูกพี่น้องของตัวเอง ขายไปเป็นทาส!

แม้จะถูกหักหลัง โยเซฟก็ได้กลายเป็นทาสที่ดี ในบ้านของเจ้าหน้าที่คนสำคัญ เจ้าหน้าที่ผู้นี้ให้รางวัลด้วยการให้โยเซฟดูแลเรื่องต่างๆ ภายในบ้าน แต่ต่อมาโยเซฟติดคุกเป็นเวลาหลายปี เพราะโดนข้อกล่าวหาเท็จ แต่สถานการณ์เลวร้ายไม่ได้หยุดยั้งพระเจ้า ในการทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ พระเจ้าสอนและเตรียมโยเซฟ เพื่อให้เป็นผู้นำที่ฉลาดด้วยวิธีของพระองค์ ในที่สุด โยเซฟเป็นผู้นำให้อียิปต์ในการเตรียมตัว และเอาชีวิตรอดจากภาวะกันดารอาหาร แม้แต่ครอบครัวของเขาก็มาที่อียิปต์เพื่อจะรับอาหาร!

คุณคิดว่า ตอนนั้นโยเซฟมองเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดฝันอย่างไร สังเกตคำตอบที่เขาตอบพวกพี่น้อง ที่ต่างคิดว่าเขาจะแก้แค้นพวกตน

> พวกพี่ชายก็พากันมาค้อมตัวลงต่อหน้าโยเซฟแล้วว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพวกผู้รับใช้ของท่าน” โยเซฟจึงบอกพวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ? พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีดังที่เป็นอยู่วันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก ดังนั้นเวลานี้พวกพี่อย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพวกพี่ทั้งพวกลูกๆ ของพวกพี่ด้วย” โยเซฟพูดปลอบโยนพวกพี่และพูดให้พวกเขาอุ่นใจ
> *ปฐมกาล 50:18–21*

อนาคตไม่แน่นอนเสมอ หลังจากทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับเขา โยเซฟก็ตระหนักว่า พระเจ้าทรงทำตามแผน และทำให้งานของพระองค์สำเร็จเสมอ

เมื่อคุณเผชิญกับความไม่แน่นอนของชีวิตอยู่นั้น ความดีงามที่เที่ยงแท้ของพระเจ้าทำให้คุณมี ความหวังเพิ่มขึ้นหรือไม่

เบิกบานขึ้น

ฉันยังคงมีความกลัวและการสูญเสียต่างๆ ของโรคระบาดใหญ่นี้อยู่ แต่บางวัน ฉันรู้สึกเบิกบานขึ้น เริ่มกลับมามีความสุขเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตอีกครั้ง

ฉันรอชมความงดงามเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือเวลาพระอาทิตย์ตก

ฉันออกไปข้างนอก เพื่อสูดอากาศสดชื่นของสายฝนหลังพายุ ฉันดีใจเมื่อได้คุยโทรศัพท์กับเพื่อนฝูง และหัวเราะกับลูกๆ

ฉันกำลังคิดวิธีการที่ปลอดภัย เพื่อช่วยเหลือเพื่อนบ้านที่ต้องการความช่วยเหลือ

เราจะรู้สึกถึงผลที่ตามมาของ COVID-19 ไปสักพัก ชีวิตบนโลกจะไม่สมบูรณ์แบบ หรือปราศจากความเจ็บปวด เราจะไม่ตื่นขึ้นมาวันหนึ่งแล้ว จู่ๆ ชีวิตก็เหมือนเดิมก่อนเกิดโรคระบาดใหญ่ เราอาจเสียใจกับความสูญเสียอีกเป็นเวลานาน แต่เราก็อาจมีกำลังใจขึ้น เมื่อเรารับรู้ถึงสัญญาณของการฟื้นตัวเล็กๆ น้อยๆ และยอมเปิดใจรับเมื่อการเยียวยามาถึงกำลังใจนั้นจะเพิ่มขึ้น เมื่อเราใช้เวลาขอบคุณพระเจ้าสำหรับการจัดเตรียม ความสัตย์ซื่อและความรักที่มีต่อเรา

บางที บทเพลงสดุดี ซึ่งเขียนขึ้นเพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับการจัดเตรียมของพระองค์ ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก อาจสะท้อนความรู้สึกขอบคุณ และความหวังในอนาคตของคุณได้

ข้าพเจ้ารักพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงฟังเสียงและคำวิงวอนของข้าพเจ้า
พระองค์เงี่ยพระกรรณฟังข้าพเจ้า
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะทูลพระองค์ตราบที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่
พระยาห์เวห์ทรงมีพระคุณและทรงชอบธรรม
พระเจ้าของเราทั้งหลายทรงพระกรุณา
พระยาห์เวห์ทรงปกป้องคนรู้น้อยไว้
เมื่อข้าพเจ้าตกต่ำ พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด
จิตใจของข้าเอ๋ย กลับไปสู่ที่พักของเจ้าเถิด
เพราะพระยาห์เวห์ทรงดีต่อเจ้าแล้ว
เพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์จากความตาย
ช่วยนัยน์ตาข้าพระองค์จากน้ำตา
ช่วยเท้าข้าพระองค์จากการสะดุด
ข้าพเจ้าดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระยาห์เวห์
ในดินแดนของคนเป็น
สดุดี 116:1–2, 5–9

เมื่อคุณกำลังหา มุมมองใหม่ๆ เกี่ยวกับบททดสอบของตัวเองในช่วงนี้ และรอความหวังเพื่อก้าวต่อไปในชีวิตอยู่นี้ คุณมีสิ่งใดจะขอบคุณพระเจ้าบ้าง และจะแสดงความขอบคุณอย่างไร?

ไม่ใช่คนเดิม

ฉันไม่ได้คาดหวังว่าสิ่งต่างๆ จะแตกต่างไปขนาดนี้ ความเคยชินกับ “ความปกติใหม่” โดยไม่มีทรัพยากรและโอกาสที่เราเคยมีเป็นเรื่องท้าทายสำหรับฉัน

เรากำลังคิดว่า สิ่งไหนสำคัญและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่ไม่เคยต้องคิดมาก่อน ฉันรู้ว่าฉันเปลี่ยนไป ฉันมองสิ่งต่างๆ ไม่มีเหมือนอย่างที่เคย

ฉันไม่ใช่คนเดิมที่เคยเป็น

เมื่อสถานการณ์ในชีวิตของเรา กิจวัตรประจำวันและลำดับความสำคัญ ความสัมพันธ์ทางสังคม หรือวิธีที่เรามองโลกเปลี่ยนแปลง เรามักเริ่มสนใจว่า ตอนนี้เราเป็นคนเช่นไร ให้คุณค่ากับอะไร และกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน ความไม่แน่นอนและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากวิกฤติ หรือภัยพิบัติอาจกลายเป็นตัวเร่งให้ชีวิตเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เราอาจมีความสนใจใหม่ในการค้นหาว่าอะไรที่มีค่าพอให้ต่อสู้และเก็บไว้จริงๆ ในโลกที่กำลังเปลี่ยนไปนี่คืออะไร

พระเจ้าผู้ทรงสร้างรักเรา อยากให้เรามีพระองค์เป็นรากฐานมั่นคงในชีวิต และได้รับประสบการณ์เปลี่ยนชีวิตที่แท้จริง ซึ่งให้ทั้งกำลัง ความหวัง และจุดประสงค์ในชีวิต พระคัมภีร์ไบเบิล เต็มไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า ที่เปลี่ยนชีวิตของผู้คนซึ่งเคยมีประสบการณ์อันเจ็บปวด หรือการเปลี่ยนแปลงที่เขาไม่ต้องการ ลองพิจารณาสิ่งที่มีคนเคยพูดว่า เขาไว้วางใจให้พระเจ้าเป็นรากฐานที่มั่นคงในชีวิต:

> จิตใจของข้าพเจ้าสงบคอยพระเจ้าเท่านั้น
> เพราะความหวังของข้าพเจ้ามาจากพระองค์
> พระองค์เท่านั้นทรงเป็นศิลาและความรอดของข้าพเจ้า
> ทรงเป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว
> สวัสดิภาพและเกียรติของข้าพเจ้าอยู่ที่พระเจ้า
> ศิลาแข็งแกร่งและที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือพระเจ้า
> *สดุดี 62:5–7*

> ฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่าสภาพภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่สภาพภายในนั้นก็ได้รับการเปลี่ยนใหม่ทุกๆ วัน เพราะว่าความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา จะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีที่เปรียบ เราไม่ได้เอาใจใส่ในสิ่งที่มองเห็น แต่เอาใจใส่ในสิ่งที่มองไม่เห็น เพราะว่าสิ่งที่มองเห็นนั้นไม่ยั่งยืน แต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นถาวรนิรันดร์
> *2 โครินธ์ 4:16–18*

คุณจะไว้วางใจให้พระเจ้าเป็นรากฐานอันมั่นคงในชีวิตและผู้เปลี่ยนแปลงชีวิตหรือไม่

มองหาความชื่นชมยินดี

ทำไมฉันจึงได้มีชีวิตอยู่ขณะที่คนอื่นเสียชีวิตไป

โรคระบาดใหญ่นี้คาดเดาไม่ได้เลย

ไม่มีใครคาดการณ์ได้เลยว่า คนไหนจะป่วยและคนไหนจะรอด

ไม่มีใครคาดว่า กลุ่มคนที่ดูอ่อนแอจะรอด ในขณะที่คนหนุ่มสาวผู้มีสุขภาพแข็งแรงดีเสียชีวิต ตอนนี้ ชีวิตช่างเปราะบางเหลือเกิน

เราอาจอยากให้มันแตกต่างไปจากนี้ แต่ชีวิตก็เปราะบาง ไม่มีอะไรการันตีความสุข หรือชีวิตอันยืนยาวได้

ในขณะที่พระคัมภีร์ไบเบิลยืนยันว่า ชีวิตของเราบนโลกนี้เปราะบางแค่ไหน แต่พระคัมภีร์ก็สัญญาด้วยว่ามีสิ่งอื่นที่ดีกว่า

> ส่วนมนุษย์นั้น วันเวลาของเขาเหมือนหญ้า
> เขาเจริญขึ้นเหมือนดอกไม้ในทุ่งนา
> เมื่อลมพัดผ่าน มันก็หายไป
> และสถานที่ของมันไม่รู้จักมันอีก
> แต่ความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์นั้นดำรงอยู่
> ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์
> และความชอบธรรมของพระองค์ต่อหลานเหลน
> *สดุดี 103:15–17*

> แต่ให้ทุกคนที่ลี้ภัยอยู่ในพระองค์ยินดี
> ให้พวกเขาร้องเพลงด้วยความยินดีเป็นนิตย์
> และขอทรงป้องกันพวกเขาไว้ เพื่อคนที่รักพระนามของพระองค์จะปรีดาปราโมทย์ในพระองค์
> *สดุดี 5:11*

เนื่องจากความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อเรา เราจึงไม่จำเป็นต้องหนีปัญหา เราพบความชื่นชมยินดีที่ยั่งยืนในชีวิตได้ เมื่อเราแสวงหาที่ลี้ภัยในการให้อภัยของพระเจ้า และอุทิศตนเพื่อดำเนินชีวิตที่พระองค์พอใจ

> เพื่อพวกท่านจะดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ทุกประการ คือให้ท่านเกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า ให้พวกท่านมีกำลังด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นตามอานุภาพแห่งพระสิริของพระองค์ เพื่อให้ท่านมีความทรหดอดทน และมีความอดทนในทุกสิ่ง พร้อมทั้งมีความยินดี และให้ท่านขอบพระคุณพระบิดาผู้ทรงทำให้พวกท่านสามารถมีส่วนในมรดกของธรรมิกชนในความสว่าง พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเราเข้ามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนั้นเราได้รับการไถ่ คือการยกโทษจากบาปทั้งหลาย
> *โคโลสี 1:10–14*

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับของขวัญแห่งการให้อภัยและชีวิต!

เมื่อคุณผ่านชีวิตแต่ละวัน ขอให้มองหาช่วงเวลาแห่งจุดประสงค์ ความหมายและความชื่นชมยินดีที่เฉพาะเจาะจงต่างๆ และขอบคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตนิรันดร์

ก้าวต่อไป

ฉันรู้สึกว่า สามารถก้าวต่อไปข้างหน้าได้

เริ่มรู้สึกว่าสถานการณ์ที่ยากลำบากเหล่านี้จะสิ้นสุดลงในไม่ช้า

ฉันอยากจะฉลองและมุ่งคิดเรื่องอนาคต แต่ฉันก็รู้สึกผิด และรู้สึกเหมือนทรยศผู้คนที่เสียชีวิต

ชีวิตมีฤดูกาล มีวัฏจักรและจังหวะของตัวเอง

ชีวิตไม่หยุดชะงักนานนัก เมื่อความโกลาหลของการระบาดใหญ่ครั้งนี้ผ่านไป บทกวีจากพระคัมภีร์ไบเบิล จะเตือนเราว่า มีเวลาสำหรับการไว้ทุกข์ การรักษา การจดจำและในที่สุด ก็ถึงเวลาก้าวต่อไปสู่อนาคต

มีฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง และมีวาระสำหรับเรื่องราวทุกอย่างภายใต้ฟ้าสวรรค์
มีวาระให้กำเนิด และวาระตาย
มีวาระเพาะปลูก และวาระถอนสิ่งที่ปลูกทิ้ง
มีวาระฆ่า และวาระรักษาให้หาย
มีวาระรื้อทลายลง และวาระก่อสร้างขึ้น
มีวาระร้องไห้ และวาระหัวเราะ
มีวาระไว้ทุกข์ และวาระเต้นรำ
มีวาระโยนหินทิ้ง และวาระเก็บรวบรวมหิน
มีวาระสวมกอด และวาระงดเว้นการสวมกอด
มีวาระแสวงหา และวาระทำหาย
มีวาระเก็บรักษาไว้ และวาระโยนทิ้งไป
มีวาระฉีกขาด และวาระเย็บ
มีวาระนิ่งเงียบ และวาระพูด
มีวาระรัก และวาระเกลียด
มีวาระสงคราม และวาระสันติ
ปัญญาจารย์ 3:1–8

หากความรู้สึกผิด หรือความรู้สึกทรยศ ทำให้คุณก้าวต่อไปข้างหน้าไม่ได้ การสร้างอนุสรณ์ก็อาจช่วยให้คุณก้าวต่อไปได้ พระเจ้าทรงจัดให้มีการสร้างอนุสรณ์สำหรับชาวอิสราเอลโบราณ พระองค์ทรงบัญชาให้ชาวอิสราเอลสร้างอนุสรณ์หินเพื่อเป็นวิธีให้พวกเขาระลึกถึงว่า พระองค์ทรงช่วยให้เขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนที่พระองค์ได้สัญญาไว้อย่างไร

วิธีการที่มีความหมายสำหรับคุณ ในการรำลึกถึง ช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต หรือเฉลิมฉลองความทรงจำต่างๆ ของผู้ที่คุณสูญเสียไป คือ อะไร

ความรู้สึกพึงพอใจ

ฉันพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ มากมายในช่วงที่ผ่านมา ฉันนึกภาพแต่ละชั่วขณะ ย้อนกลับไปกลับมา ฉันได้ยินเสียง เห็นภาพและยังจำใบหน้าคนต่างๆ ได้ ไม่ใช่ว่าฉันอยากจะลืมทุกสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ว่าฉันอยากมีสันติสุขจากความคิดที่ถาโถมเข้ามา และอยากมีมุมมองใหม่ในเรื่องนี้

เมื่อเรารับใช้ผู้อื่นในช่วงวิกฤติ เช่น ในช่วงการระบาดของ COVID-19 เราอาจจะควบคุมสถานการณ์ของเราได้ไม่มาก อาจต้องทำงานเป็นเวลานานโดยไม่ได้พัก อาจไม่มีทางเลือกว่าอยากทานอะไรในเมนู (ถ้ายังได้เห็นเมนูนะ) เราอาจต้องทำงานโดยมีอุปกรณ์ หรือการป้องกันต่างๆ ที่ไม่เพียงพอ เราอาจเป็นที่ต้องการของคนจำนวนมากเกินไป

สถานการณ์เหล่านี้ อาจเป็นบ่อเกิดความไม่พอใจต่างๆ ได้

ความพึงพอใจในทุกสถานการณ์ เริ่มต้นด้วยทัศนคติของความเชื่อใจ และเชื่อมั่นในการทรงนำที่สัตย์ซื่อ และความรักของพระเจ้า

ความพึงพอใจนั้นเพิ่มขึ้นได้จากคนที่เราใช้เวลาด้วย เพื่อนสักคน

อาจนำเสนอมุมมองใหม่ๆ สนับสนุน หรือรับฟังคุณในเวลาที่ต้องการได้ หากเราเริ่มรู้สึกท้อแท้หรือเริ่มบ่น

เพื่อนสักคนก็อาจช่วยให้เรามองสถานการณ์นั้นแบบใหม่ได้

เปาโลเขียนสิ่งที่เขาเรียนรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจในหลายสถานการณ์ว่า

> ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเนื่องจากความขัดสน เพราะข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้ารู้จักความขาดแคลนและรู้จักความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดหรือในทุกกรณี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เคล็ดลับในการเผชิญความอิ่มท้องและความอดอยาก ความอุดมสมบูรณ์และความขัดสนแล้ว ข้าพเจ้าเผชิญได้ทุกอย่างโดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า อย่างไรก็ตาม ก็ยังเป็นความกรุณาของท่านที่มีส่วนในความยากลำบากของข้าพเจ้า
> *ฟิลิปปี 4:11–14*

“แต่มันก็ดีมากเลย ที่คุณมาแบ่งเบาปัญหาของฉัน” การแบ่งเบาปัญหาของกันและกันนั้นเป็นเรื่องพิเศษ คุณจะใช้เวลาเพื่อฟังปัญหาของคนอื่นไหม

คุณคิดว่าจะได้เรียนรู้อะไร เกี่ยวกับความพึงพอใจจากการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

รักด้วยใจเอื้อเฟื้อ

ฉันคิดมาตลอดว่าตัวเองเป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

แต่ก็มีเรื่องแปลกๆ เกิดขึ้นเมื่อฉันออกไปซื้อของใช้ มีสินค้าที่เราต้องการจำนวนจำกัด และปฏิกิริยาแรกของฉันก็คือ หยิบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้! ถึงแม้ว่าเราต้องใช้แค่ชิ้นเดียว แต่ฉันก็หยิบมาสองชิ้น เพียงเพราะว่าทำได้ แล้วจากนั้น ก็รู้สึกละอายใจ ถ้าหากว่ามีคนที่จำเป็นต้องใช้ของนั้นจริงๆ แต่หาซื้อไม่ได้ล่ะ

การรักษาไว้ซึ่งความคิดที่ดี มีใจเอื้อเฟื้อ และแสดงความรัก ในช่วงเวลาวิกฤตเป็นเรื่องที่ยากในช่วงเวลาวิกฤตนี้เป็นเรื่องที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคุณเองไม่รู้ว่า มีสิ่งจำเป็นต่างๆ พอให้ตัวเองอยู่รอดได้หรือเปล่า

แต่ความเอื้ออาทรที่คุณมี จะช่วยแสดงถึงความรักของพระเจ้า และความยุติธรรมของพระองค์ในโลกนี้ได้ และพระเจ้าจะทรงอวยพรคุณ

> คนที่เมตตาคนอื่นและให้ยืม ก็อยู่เย็นเป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินกิจการของเขาด้วยความยุติธรรม
> *สดุดี 112:5*

พระคัมภีร์ยังบอกเราด้วยว่าความกรุณาของเราจะส่งผลในการขอบพระคุณพระเจ้า!

> แต่ละคนจงให้ตามที่เขาคิดหมายไว้ในใจ ไม่ใช่ให้ด้วยความเสียดาย ไม่ใช่ให้ด้วยความจำใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนที่ให้ด้วยใจยินดี และพระเจ้าสามารถประทานพรทุกอย่างแก่ท่านทั้งหลายอย่างเหลือล้น เพื่อว่าเมื่อมีทุกอย่างเพียงพออยู่เสมอ ท่านยังจะมีเหลือล้นสำหรับการดีทุกอย่างด้วย ตามที่เขียนไว้ว่า
>
> “เขาแจกจ่าย เขาให้แก่บรรดาคนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิตย์”
>
> โดยทรงให้ท่านทั้งหลายมั่งคั่งขึ้นในทุกสิ่ง เพื่อบริจาคด้วยใจกว้างขวางอยู่เสมอ และจะทำให้เกิดการขอบพระคุณพระเจ้าผ่านเรา เพราะการปรนนิบัติในงานรับใช้นี้ ไม่เพียงเป็นการจัดหาให้กับธรรมิกชนที่ขัดสนเท่านั้น แต่ยังทำให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าอย่างมากมายเหลือล้นด้วย โดยผลของการปรนนิบัตินี้ พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้าในเรื่องที่ท่านทั้งหลายยอมเชื่อฟังสมกับที่กล่าวยอมรับข่าวประเสริฐของพระคริสต์ และในเรื่องที่ท่านแบ่งปันกับพวกเขาและทุกคนด้วยใจกว้างขวาง
> *2 โครินธ์ 9:7–9, 11–13*

การแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้า ด้วยการเป็นผู้ให้ที่มีใจเอื้อเฟื้อและด้วยใจยินดีสำคัญกับคุณแค่ไหน และจะมีวิธีทำได้อย่างไร

แบ่งปันคำปลอบโยน

ตอนที่เริ่มมีไข้ ฉันก็ต้องกักตัวเองเป็นเวลา 14 วัน สำหรับคนที่ชอบบรรลุเป้าหมายแล้วนั้น ช่วงเวลาที่ต้องอยู่คนเดียวนี้ทรมานฉันเหนื่อยหน่ายจนไม่อยากกินอะไร

รู้สึกเหงาและกลัวว่าอาการจะแย่ลง แต่กลับกลายเป็นว่า ฉันไม่ได้ติดเชื้อ COVID-19 ตอนนี้เมื่อหายดี ฉันก็รู้สึกว่าเสียเวลาเปล่าในช่วงกักตัว ความทุกข์ทรมานและวิตกกังวลทั้งหมดนั้นก็เปล่าประโยชน์!

ช่วงเวลาทุกข์ทรมาน คนเรามักรู้สึกโดดเดี่ยว

เราอาจไม่มีใครมาปลอบใจ อาจรู้สึกว่า ไม่มีใครเข้าใจความทุกข์ของเรา

ในแง่หนึ่ง ความทุกข์ของคนเราไม่เหมือนกัน และไม่มีใครรู้ว่าเรารู้สึกอย่างไร แต่ในอีกแง่หนึ่ง ความทุกข์ก็เป็นสิ่งที่เราทุกคนมีเหมือนกัน เมื่อเราเองได้รับการปลอบประโลมของพระเจ้าในเวลาที่เราทุกข์ใจ เราก็สามารถปันคำปลอบโยนเช่นนั้นเมื่อผู้อื่นเจ็บปวดและอ้างว้างได้

อัครสาวกเปาโล ประสบกับความทุกข์ทรมานมากมายในชีวิตและในช่วงที่ทำพันธกิจ มากเสียจนเขาพูดว่า รู้สึกสิ้นหวังกับชีวิต! แต่เมื่อเขียนเกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้น เขาก็เขียนว่า ปัญหานั้นเหมือนของขวัญที่เขาแบ่งคนอื่นได้

> สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงพระเมตตากรุณา พระเจ้าแห่งการหนุนใจทุกอย่าง พระองค์ผู้ทรงหนุนใจเราในความยากลำบากทั้งหมดของเรา เพื่อเราจะสามารถหนุนใจคนทั้งหลาย ที่มีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยการหนุนใจ ซึ่งเราเองได้รับจากพระเจ้า เพราะความรักของพระคริสต์มากท่วมท้นเราอย่างไร การหนุนใจของพระคริสต์ก็มากท่วมท้นเราอย่างนั้น ที่เราทนความยากลำบากนั้น ก็เพื่อให้พวกท่านได้รับการหนุนใจและได้รับความรอด และที่เราได้รับการหนุนใจ ก็เพื่อให้พวกท่านได้รับการหนุนใจด้วย ซึ่งท่านจะได้รับเมื่อสู้ทนความทุกข์เช่นเดียวกับที่เราทนอยู่นั้น และเราก็มีความหวังแน่นอนในท่านทั้งหลาย เพราะรู้ว่าพวกท่านมีส่วนในความทุกข์ของเราอย่างไร ท่านก็จะมีส่วนในการหนุนใจของเราอย่างนั้น
> *2 โครินธ์ 1:3–7*

เราอาจคิดว่าช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากและการสูญเสียนั้นเสียเวลาและไร้ประโยชน์แต่จากมุมมองของพระเจ้า ช่วงเวลาเหล่านั้นเป็นโอกาสทองที่เราจะแบ่งเบาความทุกข์ของผู้อื่นได้

การปลอบประโลมจากพระเจ้าที่คุณได้รับและจะแบ่งปันให้ผู้อื่นได้นั้น คืออะไร

ของขวัญแห่งการช่วยเหลือ

ค่าแรงของฉันถูกลดในช่วงการระบาดใหญ่ครั้งนี้ และหลังจากที่จ่ายค่าเช่าแล้ว เราก็เหลือเงินน้อยมากเพื่อซื้ออาหาร เราถ่อมใจยอมรับความช่วยเหลือ เพราะปกติแล้วเราสามารถดูแลตัวเองได้

เราไม่ได้ต้องการความสงสารแต่ก็รู้สึกขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

การช่วยเหลือผู้อื่นในช่วงวิกฤต ดูเหมือนเป็นเรื่องง่าย แต่การช่วยเหลือก็มีความหมาย และส่งผลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวิธีการช่วยเหลือและคนได้รับนั้นเป็นใคร

สำหรับบางคนแล้ว การช่วยเหลือเป็นเพียงการนำของใช้ หรือบริการต่างๆ ไปให้กับผู้ที่ขาดแคลน แต่สำหรับบางคน เป็นการแสดงความรักและห่วงใยชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อื่น

การเสนอความช่วยเหลืออาจเป็นเพราะความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ หรืออาจเป็นเพราะความสงสารปนกับความรู้สึกผิดก็ได้ คนที่ต้องการความช่วยเหลืออาจรู้สึกว่าตนอ่อนแอ หรือล้มเหลว ส่วนการยอมรับความช่วยเหลืออาจชูใจให้เกิดความบรรเทา ความซาบซึ้งใจและความหวัง

การช่วยเหลือผู้ที่กำลังขัดสนนั้น เมื่อช่วยด้วยความความเข้าใจ ความเมตตาและความรักอย่างจริงใจแล้ว ก็จะเกิดผลอย่างยั่งยืน การช่วยเหลือผู้อื่น อาจแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าของเราเป็นอย่างไร และพระองค์รักพวกเขาเหล่านั้นมากแค่ไหน ลองพิจารณาเรื่องราวการช่วยเหลือในชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

> พระเยซูจึงทรงดำเนินไปตามเมืองและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขาทั้งหลาย ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความเจ็บป่วยทุกอย่างให้หาย และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรฝูงชนก็ทรงสงสารเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาถูกรังควานและไร้ที่พึ่งเหมือนฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง
>
> มหาชนมาเฝ้าพระองค์ และพาคนง่อย คนแขนขาพิการ คนตาบอด คนใบ้ และคนเจ็บอื่นๆ หลายๆ คน มาวางแทบพระบาทของพระเยซู แล้วพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย 31ฝูงชนก็ประหลาดใจ เมื่อเห็นคนใบ้พูดได้ คนแขนขาพิการหายเป็นปกติ คนง่อยเดินได้ คนตาบอดกลับเห็น แล้วพวกเขาก็สรรเสริญพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล
> *มัทธิว 9:35–36; 15:30–31*

เมื่อไรก็ตามที่คุณช่วยใครสักคน ขอให้นึกถึง ความหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสิ่งที่คุณทำ อธิษฐานขอพระเจ้าเพื่อช่วยให้เข้าใจและตอบรับผู้ที่กำลังขัดสน เหมือนกับพระเยซูได้ทรงทำ

ขอให้พระเจ้าอวยพรของขวัญในการรับใช้ของคุณ เพื่อผู้อื่นจะจดจำความรักของพระเจ้า และสรรเสริญพระองค์ในความดีงามนั้น

รักซึ่งกันและกัน

ฉันเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ตามลำพัง ไม่มีครอบครัวอยู่ใกล้ๆ และมันก็แปลกๆ เมื่อชุมชนที่ฉันอาศัยอยู่ต้องปิดพื้นที่มาเกือบหนึ่งเดือนแล้ว!

ฉันคิดถึงเพื่อนร่วมงาน การพบปะเพื่อนฝูง และกิจกรรมตามปกติของตัวเอง บางครั้ง การเว้นระยะทางสังคม ก็ทำให้ฉันรู้สึกว่าฉันเข้ากับใครไม่ได้และก็ไม่ได้มีความหมายอะไรกับใครจริงๆ

ไม่ว่าเราจะอาศัยอยู่ที่ไหน การระบาดใหญ่ของ COVID-19 ก็มีผลกับเรา การแยกตัวเพื่อป้องกัน เช่น การกักตัว การปิดพื้นที่ รวมถึงการทำงาน หรือเรียนรู้ทางไกล มีผลทางจิตวิทยาเชิงลบต่อเรา

เราถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า และกับคนอื่นๆ ดังนั้น การแยกคนออกจากกัน จึงส่งผลที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ

เมื่อคุณรู้สึกเหงาและรู้สึกไม่มั่นคง ช่วงที่ถูกปิดพื้นที่ อย่าลืมว่าผู้คนทั่วโลกก็กำลังทนทุกข์คล้ายๆ กัน เราติดต่อครอบครัวและเพื่อนฝูงได้ ด้วยการส่งข้อความ โทรศัพท์ หรืออีเมล์หากัน เพื่อแสดงความรักและความห่วงใยต่อกัน

ในฐานะผู้เชื่อ เรามีสิทธิพิเศษและความหวังในการร่วมใจและอธิษฐานเผื่อกัน

> แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์ และจงให้สันติสุขของพระคริสต์นำพาจิตใจของท่านทั้งหลาย พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มาเป็นกายเดียวกันก็เพื่อสันติสุขนี้ และจงมีใจขอบพระคุณ จงให้พระวจนะของพระคริสต์อยู่ในพวกท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าในใจของท่าน และเมื่อท่านทั้งหลายทำสิ่งใดไม่ว่าจะด้วยวาจาหรือด้วยการประพฤติ จงทำทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า และขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาโดยทางพระองค์
> *โคโลสี 3:14–17*

พระเจ้าไม่มีเจตนาให้มนุษย์พยายามมีชีวิตอยู่ได้ตามลำพัง เมื่อเราอยู่ในสายสัมพันธ์แห่งความเชื่อเดียวกัน ก็ช่วยเหลือและหนุนใจกันได้ด้วยการอธิษฐาน

คุณมีคนที่อธิษฐานร่วมกันกับคุณ เผื่อชุมชน เผื่อคนทุกคนที่กำลังทุกข์ในโลก และหนุนใจในความเชื่อของคุณหรือไม่

เลือกให้อภัย

ฉันสงสัยอยู่ตลอดว่า ความวุ่นวายทั้งหมดนี้เป็นความผิดของใคร

ทุกสิ่งโกลาหลไปหมด ใครที่ตัดสินใจถูก และใครที่ทำให้แย่ลง

ถ้ารู้ว่าเราควรโทษใคร ใจฉันก็คงสงบลงได้มากทีเดียว

เมื่อสิ่งต่างๆ อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา เมื่อต้องอดทนต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก เมื่อประสบกับความสูญเสีย คนเรามักคิดว่า การได้คำตอบ และรู้ว่าใครผิด ก็จะทำให้เรารู้สึกดีขึ้น จึงเป็นเหตุผลว่า ทฤษฎีการสมคบคิด มักเกิดขึ้นเวลาที่มีวิกฤต

คำตอบต่างๆ นี้อาจช่วยลดแรงกดดันของความไม่แน่นอนและความสับสนลงได้แค่ช่วงเวลาสั้นๆ แต่ข้อกล่าวหาและคำตำหนิ ไม่ได้เปลี่ยนอะไรให้ดีขึ้น ทั้งสถานการณ์ ทัศนคติและความสามารถของเรา ในการรับมือสิ่งที่เกิดขึ้น

ความจริง ก็คือ การจัดการกับการระบาดใหญ่ที่เกิดทั่วโลกเป็นเรื่องยากและซับซ้อน เราไม่มีคำตอบในทุกเรื่อง สิ่งที่ไม่คาดคิดต่างๆ เกิดขึ้น การตัดสินใจที่ฉลาดในวันนี้ อาจดูไม่ฉลาดในวันพรุ่งนี้ก็ได้ เวลาที่เราเครียด เราก็อาจตัดสินคนอื่นอย่างรุนแรงมากเกินไป

เมื่อเข้าใจปัญหาในภายหลัง เราทุกคนจะเสียใจกับสิ่งที่ทำลงไป เราจะตระหนักได้ว่าจริงๆ แล้ว เราจัดการบางเรื่องได้ดีกว่านี้ เราตัดสินใจรอบคอบกว่านี้ได้โดยไม่มัวแต่หาคนผิด การให้อภัยในความผิดพลาดและล้มเหลวของตนเองและผู้อื่น อาจเป็นเรื่องยาก แต่เป็นขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้เราได้เยียวยาจิตใจ เติบโต และก้าวต่อไปในอนาคตอย่างมีความหวัง

> จงอดทนต่อกันและกัน และถ้าใครมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงให้อภัยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยพวกท่านอย่างไร ท่านก็จงทำอย่างนั้นด้วย
> *โคโลสี 3:13*
> *แต่จงมีใจกรุณา ใจสงสาร และใจให้อภัยแก่กันและกัน เหมือนอย่างที่พระเจ้าทรงให้อภัยพวกท่านในพระคริสต์*
> *เอเฟซัส 4:32*

พระเจ้าให้อภัยในความผิดบาปของเราทุกคน เราเองก็ทำเช่นนั้นให้กับคนอื่นได้ มีใครที่คุณเคยโทษเขาอย่างไม่ยุติธรรมไหม มีความผิดอะไรของผู้อื่นบ้าง ที่คุณยังจดจำ และทำให้ตัวเองยังติดอยู่กับอดีต

คุณจะมอบของขวัญแห่งการอภัย เหมือนที่ได้รับจากพระเจ้าฟรีๆ ให้กับใคร

ชีวิตที่บริบูรณ์

ฉันคิดถึงชีวิตเดิมของตัวเอง หวังว่าทุกสิ่งจะกลับมาปกติได้อีกครั้ง

ฉันรู้ว่าความยากลำบากและความกลัวในวันนี้จะผ่านพ้นไป

ฉันเห็นสัญญาณของการเริ่มต้นชีวิตใหม่ทีละน้อย

บางธุรกิจดูเหมือนกำลังเก็บกวาดและพร้อมที่จะเปิด แต่ฉันก็ไม่คิดว่าชีวิตจะเหมือนเดิมอีกต่อไป

เมื่อถึงเวลากลับมาใช้ชีวิตตามปกติหลังจากรอดพ้นจากช่วงวิกฤติ เรามักมีความคาดหวังสูง แต่เมื่อพบความจริงที่ไม่เหมือนเดิมในชีวิตประจำวัน ความผิดหวังและความท้าทายต่างๆ อาจทำให้รู้สึกท้อ แต่ก็ได้ให้โอกาสที่เราจะดำเนินชีวิตต่อไปในแบบที่เราไม่เคยจินตนาการมาก่อน

คุณเปิดรับความคิดของการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ หรือเปล่า ความเปลี่ยนแปลงเปิดโอกาสให้เราได้เริ่มต้นใหม่และสร้างชีวิตที่ดีขึ้น เราจัดลำดับความสำคัญและเป้าหมายใหม่ได้ เราใช้มุมมองเกี่ยวกับชีวิตใหม่ๆ ไปทำให้เกิดผลได้ เราสามารถรักษาความสัมพันธ์เก่าที่มีอยู่ พัฒนานิสัยที่ดีต่อสุขภาพได้ และเราก็ยังสามารถคิดพิจารณาถึงสิ่งที่เราเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้ าและการที่พระองค์มีส่วนในชีวิตเราได้ด้วย

ในช่วงเวลาที่พระองค์อยู่บนโลกนี้ พระเยซูได้ทำและสอนผู้คนเกี่ยวกับชีวิตบริบูรณ์ในพระเจ้าบางคนปฏิเสธพระองค์ แต่บางคนพบความหวังในคำสอนนั้น และเปิดรับสิ่งที่พระองค์ประสงค์ พระเยซูตรัสว่า:

> ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก ฆ่า และทำลาย เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์
> *ยอห์น 10:10*

อัครสาวกเปาโล อ้างถึงคำพูดของอิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะ เมื่อเขาบรรยายถึงชีวิตบริบูรณ์ของพระเจ้า:

> ดังที่มีเขียนไว้ว่า
> “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน
> และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง
> คือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”
> พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้กับเราทางพระวิญญาณ
> เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้เป็นความลึ้ลึกของพระเจ้า
> *1 โครินธ์ 2:9–10*

พระเจ้ามอบโอกาสให้เราแต่ละคนมีชีวิตใหม่ ที่เป็นชีวิตที่บริบูรณ์และเป็นนิรันดร์อย่างที่ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้จะขโมย หรือทำลายลงได้เลย

ชีวิตบริบูรณ์ที่พระเจ้ามอบให้นี้อยู่ที่ไหนในแผนของคุณ

ความหวังที่หวนคืน

บางทีชีวิตก็โหดร้าย

วันหนึ่งคุณมีสุขภาพดีและชีวิตที่ปกติสุข แล้วจู่ๆ โดยไม่มีสัญญาณเตือนและไม่ได้ทำอะไรต่างไป คุณก็ล้มป่วยด้วยเชื้อไวรัสที่มองไม่เห็นซึ่งเป็นอันตรายถึงชีวิต สำหรับฉัน

มันยากที่จะยอมรับว่าชีวิตมันก็เป็นแบบนี้

ดูเหมือนว่าชีวิตไม่ดีเช่นแต่ก่อน ฉันตั้งคำถามว่าทั้งหมดนี้คืออะไร

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างจักรวาล มันก็สมบูรณ์แบบในทุกด้าน ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงทำสะท้อนถึงพระฉายา นั่นคือ ลักษณะนิสัย ความเชื่อและวัตถุประสงค์ของพระองค์ ทุกอย่างสวยงาม และทำงานร่วมกันอย่างพระองค์ต้องการ แต่การกบฏและความบาปของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าก็ทำให้โลกอันสมบูรณ์แบบนั้นแตกสลาย ความโกลาหลเข้ามาแทนที่สันติสุข และโลกมนุษย์ก็ห่างไกลจากความสัมพันธ์โดยชอบธรรมกับพระเจ้านับแต่นั้นมา

แน่นอนว่า โลกในวันนี้ไม่ดีเหมือนกับตอนที่พระเจ้าทรงสร้าง ความเจ็บปวด โศกเศร้า สับสนและความวิตกกังวลต่างๆ ที่เรารู้สึกต่อการระบาดใหญ่ครั้งนี้คือ ความรู้สึกเมื่อความสัมพันธ์ของเรากับพระผู้สร้างของเราแตกสลายลง แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องทนอยู่ในความเจ็บปวดและสิ้นหวัง เพราะพระเจ้าได้ส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อฟื้นฟูสายสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า ให้เราเชื่อมต่อกับพระองค์ได้อีกครั้ง ทั้งสัญญาไว้ว่า วันหนึ่งสรรพสิ่งทั้งปวง จะกลับคืนสู่ความสมบูรณ์เช่นเดิม

> พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น
> *ยอห์น 3:16–17*

> ขอพระเจ้าแห่งความหวังโปรดให้ท่านบริบูรณ์ด้วยความชื่นชมยินดี และสันติสุขในความเชื่อ เพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
> *โรม 15:13*

เมื่อบาปของเราได้รับการอภัยและได้รับความสัมพันธ์กับพระเจ้าคืนมา เราก็จะได้รับสันติสุขและความหวัง มีวัตุประสงค์ใหม่ในชีวิตเพื่อจะรู้จัก ไว้วางใจ และรับใช้พระเจ้าได้อย่างสุดกำลัง

ความไว้วางใจในพระเจ้า ได้เปลี่ยนมุมมองของเวลาที่ยากลำบากในชีวิตคุณอย่างไร

ชีวิตที่มีความสุข

มันเป็นเรื่องยากที่ชีวิตจะสุขสบายในช่วงของการระบาด COVID-19 แม้แต่การใช้ชีวิตประจำวันก็ไม่เหมือนเดิม

พอฉันคิดว่าตัวเองเริ่มจะเข้าใจ ทุกอย่างก็เปลี่ยนอีก ฉันเคยยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นได้ตลอดมา แต่ตอนนี้ ไม่รู้เลยว่า คนกำลังต้องการอะไรบ้าง หรือฉันจะช่วยได้ยังไง

พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นผู้ช่วยในการแสดงความรักของพระเจ้า ช่วยเหลือผู้ที่ขัดสน

จึงไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่เราจะรู้สึกอิ่มใจ เวลามีส่วนช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อื่นดีขึ้น พระเจ้าทรงสร้างเรามาเพื่อการนี้

> พระยาห์เวห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่ใจแตกสลาย
> และทรงช่วยผู้สิ้นหวัง
> *สดุดี 34:18*

เมื่อพระเยซูลงมายังโลกมนุษย์ พระองค์ทรงมีจิตใจเมตตา กรุณา และปลอบประโลมผู้คนมากมาย ด้วยการดูแลห่วงใยผู้อื่น พระองค์แสดงให้เห็นว่า การมีชีวิตที่มีสุขก็ด้วยการรักซึ่งกันและกัน

> พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ องค์เจ้านายทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า
> เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้
> เพื่อนำข่าวดีมายังคนที่ทุกข์ใจ
> พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อปลอบโยนคนชอกช้ำใจ
> และเพื่อประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย
> ทั้งประกาศการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจำจอง
> เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระยาห์เวห์
> และประกาศวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของพวกเรา
> เพื่อชูใจทุกคนที่ไว้ทุกข์
> เพื่อจัดเตรียมให้กับพวกที่ไว้ทุกข์ในศิโยน
> คือให้มงกุฎแทนขี้เถ้าแก่พวกเขา
> และให้น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์
> เสื้อคลุมแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่ท้อแท้
> แล้วคนจะเรียกพวกเขาว่าต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรม
> ที่พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้เพื่อสำแดงพระสิริของพระองค์
> *อิสยาห์ 61:1–3*

คุณได้รับการเยียวยา ความเมตตาและการปลอบประโลมจากพระเจ้าอย่างไร

คุณจะแบ่งปันความรักและความห่วงใยเช่นนั้นกับผู้อื่นได้อย่างไร

กำลังสำหรับวันพรุ่งนี้

สำหรับฉัน การจัดการกับ COVID-19 นี้ยาก แต่มันเป็นความเจ็บปวดอย่างมากสำหรับผู้ที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก และยังสร้างความเสียหายทางการเงินอื่นๆ

เราทุกคนรอคอยให้ความเจ็บป่วยครั้งนี้สิ้นสุดลง แต่ฉันกลัวว่า เราอาจต้องรับมือกับมันไปอีกนาน

ฉันหวังว่าเราจะมีกำลังพร้อมสำหรับอนาคตข้างหน้า

การระบาดใหญ่อย่าง COVID-19 ไม่สิ้นสุดภายในเพียงข้ามคืน การเริ่มและสร้างชีวิตใหม่อีกครั้ง ต้องใช้เวลา หากไร้วิธีการที่สามารถรักษาและวัคซีนที่ป้องกัน COVID-19 โรคนี้จะเป็นภัยคุกคามกับเราทุกคน

การใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอนนี้ เป็นสิ่งเตือนว่า เราควบคุมสิ่งที่จะเกิดในวันพรุ่งนี้แทบไม่ได้เลย แต่พระคัมภีร์ไบเบิลทำให้เราแน่ใจว่า พระเจ้าคือความหวังและกำลังของเราไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงมั่นใจว่า พระเจ้าจะทรงให้อำนาจคริสตจักรที่จะบรรลุเป้าหมายให้พระเจ้าทรงเป็นที่รู้จัก แม้ท่ามกลางความทุกข์ใหญ่หลวง เปาโลเขียนไว้ว่า

> ข้าพเจ้าทูลขอให้ประทานความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพที่มาทางพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกท่าน ตามพระสิริอันอุดมของพระองค์ ให้พระคริสต์ประทับในใจของท่านโดยทางความเชื่อ ให้ท่านได้หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก ข้าพเจ้าทูลขอให้ท่านสามารถเข้าใจร่วมกับธรรมิกชนทั้งหมดถึงความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อพวกท่านจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำกิจอยู่ภายในเรา ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิตย์ อาเมน
> *เอเฟซัส 3:16–21*

ไม่มีใครรู้ว่าวันพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร เรารู้ว่า พระเจ้าทรงรักเรามากกว่าที่เราจินตนาการได้ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์เป็นกำลังให้เรา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

คำสัญญาในกำลังและพระประสงค์ของพระเจ้าส่งผลต่อวิธีที่คุณเผชิญกับอนาคตที่ไม่แน่นอนอย่างไร

COVID-19 ได้เปลี่ยนโลกของเราทั้งใบ คุณอาจเคยประสบกับความเจ็บปวดและความสูญเสียมาก่อน แต่การระบาดใหญ่ครั้งนี้ได้เปลี่ยนชีวิตคุณในแบบที่ลงลึก ความเจ็บปวดและความสูญเสียส่งผลกระทบต่อชีวิตทุกด้าน และการสูญเสียอำนาจจะควบคุมอะไรได้นั้นทุกข์ทรมาน แต่เราก็รู้ว่า ไม่มีใครเจตนาให้ความวุ่นวายนี้เกิดขึ้น

เมื่อโลกนี้ได้เริ่มต้นขึ้น สิ่งทรงสร้างของพระเจ้าเป็นสถานที่อันสงบสุข ที่ซึ่งมนุษย์มีความสัมพันธ์กลมเกลียวกับพระเจ้า และพวกเขาก็ดูแลสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง

ทว่า มนุษย์ก็ตัดสินใจว่า วิธีของพวกเขาดีกว่าวิธีของพระเจ้า มนุษย์เลือกเส้นทางที่สร้างมลทินด้วยบาปและความตาย ให้สัมพันธภาพของมนุษย์กับพระเจ้า กับมนุษย์ด้วยกันและกับสิ่งที่ทรงสร้าง นับแต่นั้นมา ความเจ็บปวด การต่อสู้ดิ้นรน การทำลายล้าง และความโศกเศร้า ก็ทำลายความสัมพันธ์ของมนุษย์

แต่พระเจ้าต้องการที่จะฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงเลือกชนกลุ่มหนึ่ง คือ ชาวอิสราเอล เพื่อแสดงความรักที่พระองค์มีต่อโลก แต่ชาวอิสราเอลพยายามจะเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา และปัญหายังคงอยู่ แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงยอมแพ้

พระองค์ส่งพระเยซู พระบุตรเพียงองค์เดียว เข้ามาในโลกเพื่อเป็นพระเมสสิยาห์ หรือกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล พระเยซูเสด็จมาเพื่อแสดงให้เห็นว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออะไร และทรงมาเพื่อทำสิ่งที่ชนชาติอิสราเอลไม่ได้ทำ คือแสดงความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติทั้งสิ้น และพระองค์มาเพื่อจะเป็นกษัตริย์ และพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนี้

สิ้นสุดการแพร่กระจาย เมื่อโลกของคุณเปลี่ยนไป ฉบับพิเศษ COVID-19

แทนที่จะยอมทำบาปและตายเหมือนกับมนุษย์ทุกคน พระเยซูทรงเผชิญหน้า

และมีชัยชนะ พระองค์ทำได้อย่างไร

พระเยซูทรงประกาศเรื่องการมาของแผ่นดินของพระเจ้า แต่พวกกษัตริย์และผู้ที่มีอำนาจไม่ชอบที่ถูกข่มอำนาจ พวกเขารักษากฎของตนไว้ด้วยความตาย อันที่จริงเพื่อจะเอาชนะ พวกเขาใช้อำนาจแห่งความตาย ตรึงพระองค์บนไม้กางเขนให้ตาย

แต่หลังจากสามวัน ก็หมดอำนาจ พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย และแสดงให้เห็นว่าฤทธิ์อำนาจของของพระเจ้าในการฟื้นขึ้นจากความตาย ยิ่งใหญ่กว่าความบาปและความตาย ความรักและชีวิตของพระเจ้ามีชัยชนะเหนืออำนาจแห่งความชั่วร้าย

เมื่อเราเผชิญภัยคุกคามอันมืดมิดอย่างเช่นตอนนี้ พระเจ้าไม่ต้องการให้เราเพิกเฉยกับความมืดนั้น แต่ทรงให้เรื่องราวแห่งความหวังกับเรา เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสว่างชนะความมืด

เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของความชั่วร้าย เราเลือกทำตามความคิดและความปรารถนาของตัวเอง แทนที่จะทำตามพระเจ้า แต่เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงต่ออายุให้สิ่งที่ทรงสร้าง พระองค์ต้องการฟื้นฟูคุณให้เป็นอย่างที่ทรงตั้งใจแต่แรก และยกโทษบาปให้ เพื่อให้คุณใช้ชีวิตใหม่ในโลก

ความตั้งใจของพระเจ้าคือ ต่ออายุสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้ทั้งสิ้น เพื่อให้โลกไม่ต้องทนทุกข์ทรมานจากภัยพิบัติและความเสียหาย ในการทรงสร้างใหม่ ที่อยู่ของพระเจ้าคือท่ามกลางประชากรของพระองค์ พระองค์จะสถิตอยู่ด้วยและจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา “ ‘จะเช็ดน้ำตาทุกหยดจากดวงตาของพวกเขา จะไม่มีความตาย’ หรือ เสียงคร่ำครวญ หรือ เสียงร่ำไห้ หรือ ความเจ็บปวด อีกต่อไป เพราะสิ่งเก่าได้ล่วงลับไปแล้ว” (จากหนังสือวิวรณ์)

ตอนนี้ พระเจ้าอยากพบคุณตรงที่คุณอยู่ และปลอบประโลม แต่ก็อยากให้คุณติดตามพระองค์ออกมาจากความมืดมิด และกลายเป็นแสงสว่างเพื่อพระองค์ในโลกนี้ ยังมีความเจ็บปวดมากมายในโลก มีคนอีกมากมายที่ต้องการความหวังนี้ และรู้ว่า พระเยซูให้เรามีชัยเหนือความชั่วร้าย

เราสิ่งนี้ไม่ได้เพียงลำพัง พระเจ้าให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเรา ให้พระวจนะเล่าเรื่องราวให้เราฟัง และให้เพื่อนมนุษย์มาแบ่งปันชีวิตกับเรา

ฉะนั้น เราขอหนุนใจให้คุณเปิดรับพระวิญญาณ เข้ากลุ่มกับผู้เชื่อพระเยซู

และอ่านพระวจนะด้วยกัน

Biblica ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2352 ในนิวยอร์กซิตี้ เพื่อแปลคัมภีร์ไบเบิ้ลและจัดโปรแกรมตามพื้นฐานในพระคัมภีร์ เพื่อส่งเสริมความรู้และการมีส่วนร่วมในพระคัมภีร์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เราช่วยให้ผู้คนได้รับคัมภีร์ไบเบิ้ล และเข้าใจวิธีนำไปใช้กับชีวิตประจำวัน ตอนนี้ Biblica ทำงานรับใช้ใน 55 ประเทศทั่วโลก และให้ผู้คนกว่า 100 ล้านคน เข้าถึงพระคำของพระเจ้าทุกปี คำอธิษฐานของเรา คือ คุณจะได้สัมผัสกับพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิต ที่มีเพียงพระคำของพระเจ้าเท่านั้นที่นำให้เกิดขึ้นได้

Biblica®
THE INTERNATIONAL BIBLE SOCIETY

Humanitarian
DISASTER INSTITUTE

ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2554 Wheaton College's Humanitarian Disaster Institute (HDI) เป็นศูนย์วิจัยด้านวิชาการภัยพิบัติ ที่มีพื้นฐานของความเชื่อแห่งแรกของประเทศ ภารกิจของเรา คือ ช่วยให้คริสตจักรเพื่อเตรียมพร้อมและดูแลโลกที่เต็มไปด้วยภัยพิบัติ เราใช้งานวิจัยเพื่อผลิตแหล่งข้อมูลและกิจกรรม ที่มุ่งเน้นไปที่นักเรียน ผู้รอดชีวิต ผู้ช่วยเหลือและนักวิจัย ในปี พ.ศ. 2561 HDI ได้เปิดตัวหลักสูตรปริญญาโทการเป็นผู้นำด้านภัยพิบัติและมนุษยธรรมที่วิทยาลัยวีทตัน เพื่อเตรียมผู้เชี่ยวชาญด้านมนุษยธรรมและด้านภัยพิบัติรุ่นต่อไป เพื่อนำด้วยความศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตน ปฏิบัติงานตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และทำงานเพื่อรับใช้กลุ่มที่มีความเปราะบางสุดสุด และคริสตจักรสากล

เมื่อโลกของคุณเปลี่ยนไป™ ฉบับพิเศษ
สงวนลิขสิทธิ์ © 2020 Biblica, Inc.
สงวนลิขสิทธิ์ทั่วโลก

When Your Whole World Changes™ *Special Edition* (Thai)
Copyright © 2020 by Biblica, Inc.
All rights reserved worldwide.

ข้อพระคัมภีร์คัดลอกมาจาก
พระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย™
สงวนลิขสิทธิ์ © 1999, 2001, 2007 Biblica, Inc.
สงวนลิขสิทธิ์ทั่วโลก

"Biblica", "สัญลักษณ์ Biblica" และ "International Bible Society"
เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนในสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกาโดย Biblica, Inc.
"International Bible Society," "Biblica" and the Biblica Logo
are trademarks registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc.